

Za 56. hvarškoga biskupa zaređen mons. Petar Palić

„U svijetu nesigurnosti i konfuzije biskup ima biti onaj koji vojuje, usmjerava i rasvjetljuje. Ovo posljednje dobiva svoje osobito značenje na otoku i u gradu kojega su već stari Grci nazvali svjetionikom, „Pharosom“. Biskupu „Pharosa“, dakle, pripada u zadatak biti svjetionikom koji usmjerava i rasvjetljuje“, istaknuo je glavni zareditelj na slavlju u hvarskoj katedrali nadbiskup Želimir Puljić - Mons. Slobodanu Štambuku zahvalio je „za sve dobro što je učinio na razini ne samo ove trootočke biskupije, već i diljem naše Domovine i šire“

Priopćenje Komisije HBK „Iustitia et pax“

U rubrici Dokumenti donosimo cjelovit tekst izjave o arbitražnom sporu s Republikom Slovenijom i o održavanju usmene rasprave 2. svibnja o slovenskom zahtjevu za mišljenjem Europske komisije

VII. kongres bogoslova Crkve u Hrvata

Kongres pod geslom „Živite dostojno poziva kojim ste pozvani“ u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji okupio 270 bogoslova s osam velikih sjemeništa Crkve u Hrvata

Domovinske vijesti

Žena i obitelj pred izazovima Istanbulske konvencije

U Gospiću predstavljena knjiga biskupa Bogovića o pravoslavlju u Hrvatskoj

Put svjetla i blagoslov obnovljenog raspela na Cerini

Koncertom Mješovitoga pjevačkog zbora 4. gimnazije Marko

Marulić započela devetnica sv. Dujmu

Crkva u Hrvata

Održana skupština Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH

Rim: Biskup Bogdan s hodočasnici u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima

Peti Međudekanski susret u Bosni i Hercegovini

Hodočasničko slavlje na Plehanu

Relikvija bl. Miroslava Bulešića u Papinskom francuskom

bogoslovnom sjemeništu u Rimu

Hodočašće „Nikolinom Bosnom“

Održana treća nacionalna konferencija o pastoralu mladih u BiH

Inozemne vijesti

Greg Burke održao brifing o susretu Vijeća kardinala

Izjava biskupije Gurk-Klagenfurt u povodu ovogodišnje središnje

komemoracije bleiburških žrtava

Prilog dokumenti

Krštenje – snaga pobjede nad zlom

Naše zajedništvo s Kristom rađa ljubavlju prema bližnjima

Domovinske vijesti

Sporazum o suradnji Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i Isusovačke službe za izbjeglice

Zagreb, 25.4.2018. (IKA) - Sporazum o suradnji između Hrvatskog katoličkog sveučilišta i Isusovačke službe za izbjeglice – JRS-a potpisan je u srijedu 25. travnja na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu. U ime Hrvatskoga katoličkog sveučilišta sporazum je potpisao rektor HKS-a prof. dr. Željko Tanjić, a u ime Isusovačke službe za izbjeglice (JRS-a) supotpisnik je ravnatelj mr. Tvrtko Barun.

Sporazumom je dogovorena znanstvena i stručna suradnja između Hrvatskog katoličkog sveučilišta i Isusovačke službe za izbjeglice u području zajedničkih interesa u smislu poticanja, promocije i provedbe socijalnih, obrazovnih i znanstvenih aktivnosti u kršćanskom i humanističkom ozračju. U planu je međusobna suradnja u području znanstveno - stručnih publikacija te organiziranju znanstvenih i stručnih skupova. Također, ovim sporazumom Hrvatsko katoličko sveučilište i Isusovačka služba za izbjeglice započinju razmjenu iskustava, volonterski angažman studenata u radu s izbjeglicama te zajedničko djelovanje prema kvalitetnoj i dubinskoj integraciji izbjeglica u hrvatsko društvo.

„Drago mi je da smo potpisali sporazum o suradnji a ciljem zajedničkih aktivnosti u smislu poticanja, promocije i provedbe socijalnih i obrazovno-znanstvenih aktivnosti koje proizlaze iz poslanja ovih obiju institucija. Temeljem kršćanskih načela, humanističkih načela i na poziv Crkve, a posebice ovih mjeseci na poziv pape Franje, činimo što je u našoj moći za ljude koji su zbog različitih razloga prisiljeni napustiti svoje vlastite domove i zemlje te tražiti sigurnost i nove životne puteve u drugim sredinama“, rekao je rektor Tanjić. Ravnatelj Barun iznimno je sretan radi potpisivanja ovog sporazuma jer se njime otvara novi vid djelovanja te nastavio: „Ovime započinjemo zajedničko djelovanje na znanstvenoj i akademskoj, interdisciplinarnoj razini. Time ćemo omogućiti da se sadržaj našeg konkretnog terenskog rada s izbjeglicama podigne na višu razinu, te ćemo kroz rezultate istraživanja, zajedničkim radom, moći još kvalitetnije zagovarati prava izbjeglica na nacionalnoj i međunarodnoj razini.“

Žena i obitelj pred izazovima Istanbulske konvencije

Nastavljen niz tribina „Zajednički vidici“ u organizaciji Ureda Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk u školi
Zagreb, 25.4.2018. (IKA) - Ovogodišnji niz tribina „Zajednički vidici“ u organizaciji Ureda Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk u školi i uz moderiranje prof. dr. Valentine Blaženke Mandarić, s aktualnom temom Žena i obitelj pred izazovima Istanbulske konvencije nastavljen je 25. travnja u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskog pastoralnog instituta. Okupilo se oko 200 slušača, a premda su najavljena tri govornika, prof. dr. Dubravka Hrabar bila je spriječena u dolasku. U temu je kratko uvela moderatorica tribine predstavljanjem predavača prof. dr. Tončija Matulića i Ljilje Vokić, prof., konstatirajući kako je Istanbulska konvencija već ratificirana – dakle donesena je i potvrđena i postala je dio naše stvarnosti. Vokić je na početku svog kratkog izlaganja konstatirala kako je stvarnost Istanbulske konvencije takva da zadire upravo u bit obitelji. Iznijela je činjenicu da je u hrvatskom zakonu pojam roda već implementiran, a i spol se administrativno može promijeniti

samo izjavom, i to od osobe koja ne mora biti ni punoljetna, pri čemu Ustav RH poznaje samo pojam spola. Pritom je iz vjerničke perspektive i osobnoga uvjerenja istaknula kako je jedino Bog Stvoritelj koji čovjeka stvara kao muškarca i ženu, posve ravnopravne, ali s određenim razlikama koje oni zatiču među sobom. Istanbulska konvencija, smatra Vokić, uz ukidanje jasnih razlika između spolova, radi i na iskorjenjivanju predrasuda, uz čiji bok se stavljaju i običaji i tradicija kao dio predrasuda, što izravno zadire upravo u obitelj i njezinu ulogu u odgoju mlađih generacija. Poništavanje određenih tradicionalnih i obiteljskih vrijednosti vodi se pritom i na razini odgojno-obrazovnog sustava, gdje se kroz nastavne materijale koji promiču rodno nestereotipne rodne uloge prilagođene nastavnim sposobnostima učenika uključuje u sve razine obrazovanja. Ustav, pak, ističe predavačica, štiti pravo roditelja da dijete odgaja kako on želi. To je ipak nemoguće ostvariti ako i neformalna okruženja u kojima djeca provode većinu svojega slobodnog vremena (poput sporta) promiču i djecu navikavaju na drukčije teorije.

Dr. Matulić zapitao se najprije treba li nas doista podsjećati da se treba boriti protiv nasilja nad slabijima i ranjivijima, konstatirajući kao obitelj pak kao božanska ustanova i temeljna stanica svakog društva uživa i posebnu zaštitu države. Ipak, upozorava on, nijedna konvencija koja je donesena nije iskorijenila ono za što je donesena. Treba joj, dakle, pristupiti kritički, tim više što nas podsjeća na nešto što je samorazumljivo. Problem se na tom tragu ipak javlja jer se borba protiv nasilja tu predstavlja kroz mainstream gender teorije. Javlja se „činjenična sumnja“ – dakle relativizacija i obezvrjeđivanje činjenica koje do sada nisu dovođene u pitanje. U tom smislu su i običaji i tradicija stavljeni u istu ravninu s predrasadama, što ni najdobrohotnije čitanje Istanbulske konvencije ne može sakriti. Javlja se pritom sumnja u angažirano implementiranje novih teorija u odgoj, obrazovanje i medije, a pomoću kojih se cilja na najranjivije članove društva u procesu rasta i sazrijevanja. Distinkcija roda i spola na kojoj se temelji rodna teorija jest neodređenost biološke činjenice spola, i stavljanje roda u kontekst sociološke uloge, što je više pitanje medicine, nego prava i teologije, ističe predavač. Tako se razdvaja biološko od društvenoga te se otvara čitava lepeza subjektivnih izjašnjavanja i relativizacija onoga što je do jučer bilo standardno, što nas pak uvodi u promišljanje o opstanku cjelokupnoga ljudskog roda, zaključuje dr. Matulić. Moderatorica tribine dr. Mandarić temu je produbila uz nekoliko pitanja za govornike, istaknuvši kako i mnogi koji se ne izjašnjavaju vjernicima ne prihvaćaju Konvenciju. Na tom tragu dr. Matulić ističe kako je savjest i moralni zakon ono što čovjek zatiče u sebi, a ne daje mu se izvana, što se pak odnosi i na nevjernike. Jer svi ljudi žele za svoju djecu da budu dobri ljudi, kao što su i oni sami, koji su izniknuli pod okriljem običaja i tradicije, a čemu se odjednom suprotstavljamo kao prema predrasadama. Predavači su se složili kako se na kraju sve svodi moći, one moći koja će zakonski regulirati svako eventualno kršenje Konvencije. Kako će se to odraziti na odgoj i obrazovanje još nije poznato, ali roditelji su prvi odgojitelji svoje djece i pozvani su boriti se za svoje pravo o odlučivanju o njihovu odgoju i obrazovanju, osobito sada kad se apelira i na slobodno vrijeme njihove djece, a to je vrijeme kad djeca izmiču roditeljskoj kontroli.

Isusovačka služba za izbjeglice produžila crowdfunding kampanju „Jučer stranci, danas susjedi“

Zagreb, 26.4.2018. (IKA) - Isusovačka služba za izbjeglice produžila je trajanje svoje crowdfunding kampanje „Jučer stranci, danas susjedi“ do 11. svibnja kako bi svim budućim podupirateljima omogućila da još jednom podrže rad Centra za integraciju izbjeglica „SOL“.

U dvadesetak dana kampanje Isusovačka služba za izbjeglice prikupila je 10.200 američkih dolara te u Centru „SOL“ održala niz susreta s predstavnicima lokalnih i nacionalnih institucija te nevladinih organizacija. Potpisali su sporazum s Institutom za razvoj i inovativnost mladih (IRIM) te počeli provoditi radionicu razvijanja STEM kompetencija. Također, vrata Centra su bila otvorena građanima Zagreba koji su željeli saznati više o integraciji izbjeglica i dobiti informaciju o volontiranju u Isusovačkoj službi za izbjeglice. Na svim događajima na kojima je predstavljena kampanja „Jučer stranci, danas susjedi“ bile su prisutne izbjeglice i njihove obitelji koji dobili priliku razgovarati i prenijeti svoja iskustava i dojmove okupljenima.

„Cilj nam je bio da u neformalnoj atmosferi omogućimo susret izbjeglica i predstavnika državnih institucija u čijoj su nadležnosti izbjeglička prava. Također, na iranskoj večeri koju smo ponudili na platformi Indiegogo ugostili smo 20 osoba iz lokalne zajednice koji su vođeni znatiželjom zavirili u naš Centar i probali domaće iranske delicije. Ljudi iz poslovnog sektora i iz državnih institucija upoznali su sirijske obitelji koji počinju graditi svoj novi život u Hrvatskoj i potrebna im je podrška u njihovom integracijskom procesu. Upravo zato želimo nastaviti našu crowdfunding kampanju jer je važno da dopremo do što većeg broja ljudi“, naglasila je Kristina Samardžić, suradnica za komunikaciju i zagovaranje Isusovačke službe za izbjeglice.

Svima koji su do sada donirali u kampanji i na taj način podržali rad Centra za integraciju izbjeglica „SOL“ Isusovačka služba za izbjeglice od srca se zahvaljuje te poziva širu javnost da u sljedeća dva tjedna daju svoj doprinos kampanji „Jučer stranci, danas susjedi“ i tako pruže podršku izbjeglicama koje su u našoj zemlji našli kutak mira i sigurnosti.

Kampanju je podržalo nekoliko ambasadora (Maja Sever, Krešimir Macan, Bojan Glavašević, Dubravka Šuica, Jadranka Kosor i mnogi drugi) koji su objavili video na svojim Facebook profilima pozivajući javnost da podrže kampanju i doniraju za rad Centra za integraciju izbjeglica „SOL“.

Nagrada HAZU-a slikaru Josipu Biffelu

Zagreb, 26.4.2018. (IKA) - Akademski slikar i dugogodišnji profesor na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti Josip Biffel primio je u četvrtak 26. travnja nagradu za područje likovne umjetnosti prigodom dodjele godišnjih Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) za najviša znanstvena i umjetnička dostignuća u Republici Hrvatskoj za 2017. godinu. Nagradu, dodijeljenu na svečanoj sjednici u povodu Dana HAZU u Palači HAZU u Zagrebu, slikar Biffel primio je za djela koja je ostvario u posljednjih pet godina: dva mozaika iz crkve u Vitezu u Bosni i Hercegovini, sedam vitraja iz novoizgrađene crkve Sv. Benedikta u Mičevcu (župa Jakuševac) u Turopolju te četrnaest slika koje prikazuju postaje Križnog puta u crkvi Sv. Leopolda Mandića u Splitu. Kako je u obrazloženju nagrade pročitano, uz poznati Biffelov slikarski opus, koji kritičari nazivaju „slikarstvom egzistencije“, postoji i jedan dio opusa koji je manje poznat, a to su njegove likovne interpretacije

biblijskih tema. „Blizak toj problematici, Biffel je s predanošću i odgovornošću pristupao biblijskim temama, tako da je do danas nastao značajan niz mozaika, vitraja, zidnih fresaka i ulja na platnu namijenjenih sakralnim prostorima“, ističe se u obrazloženju nagrade te zaključuje da su djela Josipa Biffela „unijela odgovoran duh likovnosti i sklada u sakralne prostore“ te da „njegove slike nisu avangardni proboji, nego u svojoj čitkoj figurativnosti čuvaju dostojanstvo biblijskih prizora“.

Josip Biffel autor je i poznate slike zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca, koja je resila Crkvu na otvorenom u Mariji Bistrici 3. listopada 1998. godine, kada je papa Ivan Pavao II. proglasio blaženim tog izuzetnog svjedoka vjere koji svojim ljudskim i duhovnim životnim putem svojem narodu „pruža svojevrstni kompas da bi se znao orijentirati“. Osim područja likovnih umjetnosti, godišnje Nagrade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) za najviša znanstvena i umjetnička dostignuća, dodijeljena su za područje prirodnih znanosti i matematike, za područje medicinskih znanosti, za područje filoloških znanosti, za područje književnosti, za područje glazbenih umjetnosti i za područje tehničkih znanosti. Svečanoj sjednici u povodu Dana HAZU u ime zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića bio je nazočan rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta prof. dr. Željko Tanjić.

Damir Barbarić o „Apsolutnoj boli i pomirenju“

„Lectio Strossmayer“ na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu

Đakovo, 26.4.2018. (IKA/TU) - U Svečanoj dvorani biskupa Antuna Mandića održan je 26. travnja na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu „Lectio Strossmayer“. Uvodni pozdrav uputio je doc. dr. Šimo Šokčević koji je pritom istaknuo kako je prvotna nakana toga skupa podsjećanje na svestrani Strossmayerov duh. Ovogodišnji gost predavač bio je prof. dr. Damir Barbarić, poznati hrvatski i europski filozof, redovni profesor filozofije na Sveučilištu u Zagrebu, gost predavač u brojnim svjetskim Sveučilištima, urednik uglednih filozofskih časopisa te sudionik brojnih domaćih i međunarodnih filozofskih skupova.

Tema njegova izlaganja bila je „Apsolutna bol i pomirenje“ s posebnim naglaskom na osnovne misli Hegelove filozofije religije. U tom kontekstu Barbarić je govorio o korelaciji filozofije i teologije, naglasivši kako bi teologija mogla biti poticaj za proučavanje njemačke spekulativne filozofije. Na tome tragu, Barbarić je istaknuo kako je za Hegela teologija, a i sama religija stvar misli, mišljenja i pojma. Za Hegela je dakle, istinska religioznost snažna, djelatna prisutnost u zbilji konkretnog života, prožeta htjenjem onog božanskog. Prava religioznost trebala bi svoj osjećaj pobožnosti podvrgnuti refleksiji, ustrajno se propitivati o smislu i motivima te će tako sama i biti upućena na sferu mišljenja i propitivanja koja od davnine pripada filozofiji. Međutim, religija je, prema Hegelu, ostala lišena spoznaje i 'smežurala' se u jednostavan osjećaj, tako da o tom Vječnom ne može ništa izreći.

Ovakvome razmišljanju, istaknuo je Barbarić, Hegel suprotstavlja živu misao, konkretnu, ona koja uključuje u sebi cjelinu unutarnjeg sebstva, ali i bit same stvari koja u istinskom mišljenju biva sjedinjena sa svojim ja, te takvu misao on naziva pojmom, onim unutarnjim pokretalom. Živo jastvo Hegel spoznaje kao izvorišnu moć sve filozofije, a upravo to isto nalazi i u korijenu sveistinske religije. Prema tome, takva sebstvenost je princip same spoznaje svojstven religiji. Iz toga slijedi kako jedini istinski kršćanski sadržaj

vjere treba opravdati filozofijom, a ne poviješću. Mišljenje filozofije i religije, nastavio je Barbarić, je svagda uzdizanje od ograničenog prema općem i istinski beskonačnom, religija jest samo u mišljenju, a upravo je Bog najviša misao. Sukladno tome, Bog nije samo apstraktno, najviše biće, nego je to živi Bog koji u kršćanstvu postaje posve očit. Hegelovo ime za ovako shvaćenog Boga je duh/Geist, on je sveprisutni, živi Bog koji je učinkovit i djelatan, nije nikakva apstraktna praznina. Upravo u poimanju Boga kao duha filozofija i teologija se prepoznaju kao istovjetne, ali zadržavaju svoju vlastitost, što Hegel osobito ističe, rekao je Barbarić.

U nastavku izlaganja Barbarić je istaknuo kako čovjek mora napustiti svoje izvorno jedinstvo s prirodom. Slijedom toga, čovjek svoj život mora uskladiti s vlastitom, unutarnjom istinskom prirodom, a to je sloboda, slobodna duhovnost. Ono duhovno, dakle, mora proći kroz proces beskonačnog udvajanja i tek naporom mišljenja pojma izboriti pomirenje i povratak samom sebi do kojega se mora probiti. To pomirenje i istinsko jedinstvo može se steći samo odvajanjem od svoje neposrednosti. Čovjek koji se preobraća iskorijenio je svoju jednostranost u sebi, u svojem korijenu. Hegel tome suprotstavlja potpuno apsolutno udvajanje, razdvajanje duše u kojemu vidi nužan uvjet pravog i istinskog pomirenja s onim Apsolutnim. Upravo sve što čovjek treba biti predočava se u slobodi, rekao je Barbarić. Čovjek biva potpuno i nemilosrdno odbačen od svoje prirodnosti te se u njemu javlja bol i patnja svijeta. To potpuno pomirenje s Bogom pretpostavlja jednako potpunu, apsolutno bol najdublje vlastite unutarnjosti, što je njegova najjasnija i najviša misao.

U posljednjem dijelu izlaganja profesor se osvrnuo na Hegelovo poimanje smrti koju on definira kao pomirenje konačnog i beskonačnog. Smrt je zapravo prirodni način potvrđivanja čovjekove konačnosti i ništavnosti. Tek ako čovjek smrt postavi kao vlastitu, imanentnu može mu smrt biti ukinuta i ona sama biva povratkom u ono pozitivno. Na tragu toga i Hegelova filozofija je određena središnjom misli preobrazbe onog apstraktnog negativnog u pravu istinsku afirmaciju. Hegel ističe i kako moment smrti treba cijeniti kao bitni moment samoga Boga. Bog se u tom procesu smrti afirmira i ponovno ustaje na život. U konačnici, Hegel za smrt Krista kaže da je ona smrt same smrti, negacija same negacije, zaključio je Barbarić na tragu Hegela.

Split: Proslavljena 25. obljetnica djelovanja Bračnog i obiteljskog savjetovališta

Split, 26.4.2018. (IKA) - Bračno i obiteljsko savjetovalište Splitsko-makarske nadbiskupije u četvrtak 26. travnja organiziralo je svečani program u povodu 25 godina djelovanja. Program je započeo misom u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu koju je predvodio pastoralni vikar mons. Nediljko Ante Ančić, uz pjevanje Mješovitoga zbora Nadbiskupijske klasične gimnazije pod ravnanjem s. Lidije Matijević, prof.

U propovijedi mons. Ančić govorio je o tome kako Bračno i obiteljsko savjetovalište u našoj mjesnoj Crkvi zauzima važno mjesto u pastoralu obitelji jer je obitelj kolijevka, odnosno svetište života. U tom je svjetlu spomenuo nadbiskupijski Ured za pastoral obitelji i Bračno i obiteljsko savjetovalište, potom nadbiskupijski Caritas, druge ustanove i župne zajednice. „Briga za obitelji i praćenje obitelji je što hitnije i stoga što je obitelj temeljna stanica svakoga društva i naroda. Ako je ona u krizi, to se odražava na cijelo društvo. Bolesne i ranjene obitelji znače i bolesno društvo“, kazao je mons. Ančić te dodao da smo u posljednje vrijeme svjedoci

brojnih problema s kojima se obitelji suočavaju. Do sada su državni zakoni štitili obitelj kao trajnu zajednicu života muškarca i žene koja je otvorena prema prenošenju života i štitili su tu jedinstvenu ulogu obitelji u društvu, a sada se javljaju različiti trendovi koji idu prema rastakanju obitelji u korist nekih drugih zajednica. „Pod utjecajem različitih ideologija dovode se u pitanje tri stupa ili bitne značajke obitelji: da je obitelj trajno i najintimnije zajedništvo bračnih drugova i njihove djece, da je njihov savez ljubavi ako su ga valjano učinili neopoziv i da je obitelj uvijek otvorena prema životu, rađanju i odgoju djece“, naglasio je, između ostaloga, pastoralni vikar.

Nakon misnoga slavlja u prostorijama BiOS-a upriččen je susret suradnika i prijatelja savjetovališta. Pozdravnu riječ nazočnima uputio je don Tomislav Čubelić, predstojnik Ureda za obitelj Splitsko-makarske nadbiskupije, koji je naglasio važnost pastora i brige za obitelj istaknuvši na poseban način rad Savjetovališta koje se prvo susreće s tim ranjenim obiteljima.

Tajnica Ureda za obitelj psihologinja Jelena Burazin, dugogodišnja suradnica Savjetovališta, naglasila je da važno mjesto u pastoralu braka i obitelji zauzima djelatnost Bračnog i obiteljskog savjetovališta koje je „ustanova u kojoj se stručnim i interdisciplinarnim pristupom pruža podrška braku i obitelji u obavljanju njezine uloge, poštujući savjest svakog pojedinca, djelujući u korist cjelokupne društvene zajednice, i tako se pridonosi opće društvenom boljitku. Zadaća svih nas je promicanje pozitivnog stava prema BIOS-u, kako bi osobe u potrebi bile spremne tražiti pomoć i spriječiti daljnje pogoršanje obiteljskog stanja. Kada zatraže pomoć nailaze na izuzetno poštovanje stručnjaka u BIOS-u i zajedničkim snagama pokušavaju razviti, otkriti i iskopati Božje darove za svakog pojedinca. Ovakav rad s čovjekom u potrebi je apsolutni prioritet u djelovanju Crkve“, kazala je psihologinja Burazin te dodala: „BIOS ispunjava evangelizacijsko poslanje Crkve, djeluje odgojno potičući na ljubav i međusobno razumijevanje, toleranciju, odgovornost, postojanost brakova i skladne obiteljske odnose, te na odgovorno roditeljstvo.“

Voditeljica Bračnog i obiteljskog savjetovališta SMN dr. Anita Strujić Vladanović govorila je o svrsi i ulozu Savjetovališta, naglasivši da je to prodiranje u sva područja čovjekova života kroz savjetovanje, vođenje, pojašnjavanje, prevenciju i podržavanje, s ciljem: otkriti probleme, tražiti rješenja, obraditi emocije i stavove onoga koji traži pomoć, dakle, organizirano i svrhovito pružiti pomoć koja je važna za vlastiti napredak, odrastanje i razvoj osobe u potrebi. To se provodi kroz savjetodavni rad, preventivno-edukativni rad; suradnju sa stručnim suradnicima i volonterima; trajno obrazovanje i usavršavanje. Dr. Strujić naglasila je važnost osnivanja obiteljskih zajednica i suradnju BiOS-a sa župama. Na kraju, treba spomenuti građane i vjernike koji jedni drugima prenose dobra iskustva i preporuke. Nadamo se da ćemo i dalje biti prepoznati od društvene i crkvene zajednice, te nastaviti svoje djelovanje na korist svim građanima i vjernicima, kazala je dr. Strujić.

O tome kako je sve počelo govorila je dr. Marica Ančić, pedodont (dječji stomatolog - Dom Zdravlja Split), prva voditeljica BIOS-a za vrijeme Domovinskog rata. Nazočnima su se još obratili: voditeljica Obiteljskog centra Splitsko-dalmatinske županije prof. Maja Lipanović, dr. Meri Matijaca, neurologinja, KBC Split, i predsjednica Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva, dr. Ante Marović, član HKLD-a. Program je moderirala Kristina Bitanga, a za glazbeni ugođaj pobrinula se klapa „Štorija“ iz Kaštel Kambelovca pod vodstvom mo Jurice Karuze.

U Gospiću predstavljena knjiga biskupa Bogovića o pravoslavlju u Hrvatskoj

Gospić, 26.4.2018. (IKA) - Nova knjiga umirovljenoga gospićko-senjskog biskupa i crkvenog povjesničara dr. Mile Bogovića „Srpsko pravoslavlje i svetoslavlje u Hrvatskoj u prošlosti i sadašnjosti“ predstavljena je 26. travnja u kinosvorani „Korzo“ u Gospiću. Sadržajan program - pred osamdesetak nazočnih, među kojima su bili također gospićko-senjski ordinarij Zdenko Križić, kancelar biskupije vlč. Mišel Grgurić, ekonom vlč. Nikola Turkalj, otočki dekan i župnik mons. Tomislav Šporčić te kompoljski župnik don Anđelko Kačunko, a u ime Grada zamjenica gradonačelnika Kristina Prša - vodio je Franje Puškarić, vjeroučitelj i publicist, a suorganizatori su bili Matica hrvatska – ogranak Gospić i zagrebačka nakladnička kuća Alfa, koja je objavila knjigu.

Sve je pozdravila predsjednica gospićkog ogranka MH Ana Lemić te dala pregled sadržaja Bogovićeve knjige.

Potom je o tome djelu govorio Božidar Petrač, urednik knjige i nakladničke djelatnosti u Alf. Dr. Milu Bogovića opisao je kao čovjeka beskompromisnosti, čvrstih moralnih stavova i nepokolebljive vjere u istinu i dobrotu kao dvije stožerne kreposti koje i danas izazivaju prijek i odbacivanje, porugu, omalovažavanje i diskvalifikacije. „Biskup Mile Bogović jedan je od crkvenih veledostojnika koji je vrlo često bio predmetom takvih postupaka, ali i osoba koja je u medijima istupala zauzimajući se za vrlo jasne stavove u pogledu obrane temeljnih ljudskih vrijednosti i promicanja stvaralačke uloge vjere i Crkve u hrvatskom narodu“, rekao je Petrač te istaknuo da je dr. Bogović, kao crkveni povjesničar, intelektualac i duhovni pastir, s velikim razumijevanjem prosuđivao hrvatsku prošlost i sadašnjost, nastojeći objektivno govoriti i ocjenjivati goruće probleme u našem društvu. Nikada ne izbjegavajući „izreći u određenim situacijama kritička promišljanja o hrvatskoj suvremenoj stvarnosti, nije izbjegavao politički i ljudski angažirati se za istinu i svjedočiti o našem vremenu, duhu našega vremena, otvoreno i kritički, iskreno i bez zadržke“, naglasio je urednik Petrač. Istaknuo je da i nova Bogovićeve knjige svojim naslovom izaziva veliko zanimanje i pozornost cjelokupne ne samo hrvatske javnosti, „koliko s obzirom na stalnu aktualnost teme, toliko i kao povijesno djelo crkvenoga povjesničara koji nastoji u dalekoj ili nedavnoj prošlosti i sadašnjosti osvijetliti sine ira et studio odnose između katolika i pravoslavnih u Hrvatskoj i Srbiji, odnosa kako na razini mjestnih crkava u tim dvjema državama, tako i hrvatsko-srpskih odnosa općenito kao svakako jednoga od bitnih čimbenika mira i stabilnosti na jugoistoku Europe.“ Istaknuvši kako tema iz naslova Bogovićeve knjige iznimno važna jer obrađuje vrlo osjetljivo područje. Štoviše, to je autorov pokušaj „ukazivanja kako savladati povijesni labirint i kako iz njega izaći sa što manje ožiljaka i rana, a sa što većom vjerom i nadom u bolje sutra jednomu i drugomu narodu, jednoj i drugoj Crkvi, riječju, svim drugim narodima kojih se ti odnosi posredno ili neposredno tiču“, rekao je izlagač. Ne želeći ulaziti u sve povijesno relevantne činjenice o kojima biskup Bogović u svojoj knjizi piše, raščlanjujući termine pravoslavlja i svetoslavlja Srpske pravoslavne Crkve kao bitne sastavnice politika srpske države od Garašaninova vremena do velikosrpske Miloševićeve politike, Petrač je, glede sljubljenosti srpske države i Srpske pravoslavne Crkve istaknuo „kontinuiranu fascinaciju teritorijem - još od vremena Dušanova carstva - koja se očitovala u kobnom pokušaju ostvarenja teze 'Gdje su Srbi tu je i Srbija', odnosno u kobnom nastojanju da svoju dijasporu pokuša riješiti ratnim osvajanjima ili teritorijalnim

proširenjem“. Naime, kada se „vjersko poistovjećuje s političkim programima i kada se ne odvajaju vjerski sadržaji i poruke od političkih pretenzija, jasno je da će takvo srpsko pravoslavlje ostajati i dalje kamen smutnje u stvaranju dobrih temelja za suživot Srba sa svim drugim ne srpskim narodima, dakako, onda i s Hrvatima, odnosno fascinacija teritorijem opterećuje i dalje ostaje konstanta i srpske politike i SPC-a“, naglasio je izlagač.

Na kraju je istaknuo važnost i potrebu dijaloga, rekavši da kultura dijaloga može donijeti velikoga ploda, kako u hrvatsko-srpskim odnosima, tako i u odnosima dviju država, dvaju naroda i dviju Crkava, ali „samo ako se srpske politike što prije oslobode fascinacije teritorijem i kulture laži koju su njihovi glavni predstavnici neumorno širili i koju nastavljaju njegovati. To bio mogao biti jedan od autorovih zaključaka, bitnih za drukčije i nove odnose međusobnoga uvažavanja i priznavanja“. Petrač je zaključio da Bogovićeve knjige, premda ne odgovara na sva pitanja koja se tiču odnosa katolika i pravoslavaca, Hrvata i Srba, „daje jasne uvide u povijesni kontekst iz kojega se vuku teška naslijeđa sve do naših dana, ali otvara i nove obzore unutar kojih bi se promjenom/katarzom i oslobađanjem od lažnih mitova i nametnutih istina i poluistina mogli stvoriti novi temelji dijaloga i iskrenoga uzajamnoga poštovanja.“

Potom je ravnatelj Državnog arhiva u Gospiću Ivica Mataija, progovorio o temi koju, kao je istaknuo, javno mnijenje u Hrvatskoj nastoji potisnuti iz javnoga diskursa, unatoč tome što ona se svakodnevno nameće kao vrlo važna i pripada skupini pitanja na koja se nude tek rijetki i vrlo šturi odgovori. Riječ je, istaknuo je Mataija, o pitanju našega nacionalnog hrvatskog i vjerskog katoličkog identiteta, ali i onog nama susjednog srpskog pravoslavnog. „Koje se njegove važne sastavnice, kako one utječu na našu egzistenciju, na razinu naše prepoznatljivosti i koje su to sastavnice našega identiteta posljedice kontakata s dugim identitetskim skupinama? Kako je i na koji način na naš nacionalni identitet utjecao identitet drugih“, posvijestio je predstavljajući. Dodavši da se u kontekstu predstavljanja Bogovićeve knjige nameće pitanje kako je na Hrvatsku i hrvatski identitet utjecalo srpsko pravoslavlje i svetoslavlje, posebno u kontekstu uzroka i posljedica Domovinskog rata, Mataija je zaključio da knjiga dr. Mile Bogovića – pa i kad je riječ o ličkim Vlasima, katolicima i pravoslavicima, njihovom doseljavanju, pripadnosti, crkvenoj organizaciji, povijesnim okolnostima doseljavanja Srba u Liku itd. - nudi na navedena pitanja brojne znanstveno utemeljene odgovore te ona „na specifičan način suvremenim događajima pronalazi uzroke u kompleksnoj i slojevitoj povijesti odnosa katolika i pravoslavaca, koji su se na specifičan način odrazili na politička i pitanja prije svega hrvatske državnosti.“

Posljednji predstavljajući Bogovićeve knjige bio je priređivač dr. Ante Bežen, koji je opisao kako je došlo do objavljivanja knjige te je iz sadržaja istaknuo Promemoria biskupa Bogovića hrvatskim biskupima, nakon što je na intervenciju SPC-a Sveta Stolica privremeno zaustavila postupak kanonizacije Bl. Alojzija Stepinca pa je stručni Bogovićeve prilog bio našoj Biskupskoj konferenciji osnova za raspravu o tome. Navodeći još neka aktualna pitanja iz predstavljene knjige, Bežen je na koncu istaknuo i njezine glavne poučnosti, naglasivši da ne bi bilo dobro Bogovićeve knjige shvatiti kao tvrdnju da su svi Srbi i pravoslavci zadojeni iznesenim poimanje odnosa Crkve i države, premda je „ta misao ipak konstanta koja se ne gubi i ima nekad više, a nekad manje zagovornika, koji su, bez sumnje, i danas brojni. Slučaj s osporavanjem Stepinčeve svetosti najjasnije je razotkrio neuralgične točke u odnosima Hrvata katolika i

Srba pravoslavaca pa se iz te lekcije dađe obostrano mnogo naučiti - ako smo poučljivi", rekao je dr. Bežen i zaključio da „povijesne, sporove među narodima u konačnici ne mogu riješiti samo povjesničari (i političari), već to mogu riješiti dobri ljudi na obje strane, pogotovo sveci i mučenici".

Na kraju se nazočnima kratko obratio i sam biskup Bogović, objasnivši da je odgovore na temeljna pitanja iz te svoje knjige tražio najprije u svojem djetinjstvu u slunjskome kraju, gdje ga je zanimalo „zašto se treba bojati onih preko Korane", koja razdvaja katolike od pravoslavaca, Hrvate od Srba, a odgovor je nastavio tražiti i na studiju u Rimu. Spomenuo je svoje sudjelovanje i na nekim međunarodnim ekumenskim susretima tijekom Domovinskoga rata, zatim tzv. srbijansku mirnodobsku opciju „Memorandum 2" te je objasnio zašto je podržao vatikansku Mješovitu komisiju o Stepincu, jer je to bio „napad na neosvojivu tvrđavu". Potom je publici preko razglasa u dvorani „puštena" znakovita i povijesna snimka episkopa Atanasija, 30. srpnja 1995. u Kninu. Tada su se - „sluteći da je nešto pošlo po zlu" - tamo okupili svi pravoslavni episkopi zajedno s patrijarhom, želeći svoj narod ohrabriti za borbu i osloboditi straha, ali Atanasije je pravoslavnim Kninjanima ocrtao srpsku državu kao Garašanin, obećavši da će uskoro svi „okupirani srpski" gradovi, sela, rijeke, u Bosni i Hrvatskoj, pa i samo more – „biti oslobođeni". Dok se SPC drži te ideologije, zaključio je biskup Bogović, „i dalje će se trebati pribojavati onih preko Korane". Na koncu je zahvalio svima koji su sudjelovali u procesu objavljivanja knjige, kao i sudionicima programa predstavljanja, u kojemu je gospički katedralni zbor „Sv. Cecilija", pod vodstvom Franje Puškarića, izveo dvije duhovne skladbe.

Dan Karlovačke županije u svetištu sv. Josipa

Karlovac, 27.4.2018. (IKA) - U Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu obilježen je 27. travnja Dan Karlovačke županije. Odlukom skupštine te županije od 28. veljače sv. Josip izabran je nakon zaštitnika Hrvatske i grada Karlovca i zaštitnika Karlovačke županije. To je bio i razlog da se misno slavlje u čast županije kao i svečana sjednica skupštine Karlovačke županije održi u Nacionalnom svetištu sv. Josipa. Svečanost je počela polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća predstavnika državnih, županijskih i gradskih vlasti te udruga iz Domovinskoga rata za poginule branitelje županije. Molitvu za poginule branitelje predslavio je dekan Karlovačkoga dekanata Dražen Karačić, koji je poručio da je križ simbol pobjede uz pomoć kojeg je Hrvatska došla do pobjede. Slijedila je misa koju je u svetištu u koncelebraciji devetorice svećenika Zagrebačke nadbiskupije, Gospičko-senjske biskupije i Vojnog ordinarijata predslavio rektor svetišta mons. Antun Sente, ml. „Danas se molimo za sve poginule za slobodu naše županije kao i njihove najbliže koji se nose s njihovim gubitcima. Hvala vama koji obnašate odgovorne dužnosti i opslužujete te ljude unatoč čestim kritikama. I današnja blaženica Ozana Kotorska dobar vam je primjer borbe u službi Boga i svojih najbližih. Razvijajte talente da pomazete drugima kao Ozana Kotorska, baš kao i sv. Josip kojeg ste izabrali za svog zaštitnika. Sv. Josip bio je ponizan da bi povjerenu zadaću služenja Sv. obitelji mogao vršiti. I vi trebate biti takvi u služenju narodu. Volimo svoju domovinu i županiju da dođemo u svoju drugu nebesku domovinu s dobrim djelima", pozvao je mons. Sente.

Nakon mise u dvorani svetišta održana je prvi puta svečana sjednica županijske skupštine koju je vodio predsjednik Ivan Vučić, dok je karlovački župan Damir Jelić kroz video materijal prezentirao aktivnosti protekle godine.

Izrađen plakat za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji

Split, 27.4.2018. (IKA) - U prigodi Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu, a kojemu je domaćin Splitsko-makarska nadbiskupija, napravljen je plakat koji je izradila Ana Bodrožić, mag. dizajna vizualnih komunikacija. Plakat oslikava prizor različitih katoličkih obitelji okupljenih oko crkve Gospe od Otoka u Solinu, mjesta održavanja 3. NSHKO. Središte ilustracije zauzima pročelje crkve i zvonika, iza čega je postavljen stilizirani prikaz Republike Hrvatske. Svojom pozicijom, crkva (svetište) Gospe od Otoka korespondira realnom smještaju grada Solina na geografskoj karti Hrvatske.

Na plakatu se nalazi i logotip susreta koji je izradila s. Zdravka Milić, akademska umjetnica. U grafičkom oblikovanju logotipa, na bijeloj podlozi, nalazi se obitelj: otac, majka i djeca. Otac i majka svojom formom tvore srce, simbol života i ljubavi. Podignutim rukama prema nebu, u plesnom i radosnom zanosu svjedoče svoju vjeru koja je temelj njihova zajedništva u ljubavi. Njihova djeca su smještena unutar srca kao okrilja ljubavi svojih roditelja, ali i kao plod njihove uzajamne ljubavi. Držeći se za ruke u međusobnoj povezanosti, gledaju svoje roditelje kao svoje uzore. Obitelj je prikazana u crvenoj i plavoj boji, tj. nacionalnim hrvatskim bojama.

U pozadini je konturama označena nova crkva na Gospinu Otoku u Solinu na kojem će se održati središnje euharistijsko slavlje Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji. Konture nove crkve simboliziraju Crkvu, majku kršćana u kojoj obitelj zauzima povlašteno mjesto. Plava rijeka ispod crkve predstavlja rijeku Jadro, hrvatski Jordan, ali i naše Jadransko more koje umiva čitavom dužinom Splitsko-makarsku nadbiskupiju. Voda je ujedno simbol krštenja po kojem postajemo članovi Crkve – sakramenta spasenja. Zelena boja označava zeleni Gospin Otok, a u isto vrijeme je zelena boja liturgijski simbol nade i buđenja života. Tako su u logotipu simbolički prisutne tri bogoslovne kreposti: vjera, nada i ljubav.

Geslo susreta „Obitelj izvor života i radosti", uokviruje logotip, te formom i žutom bojom podsjeća na Sunce koje svojom toplinom daje život i radost.

Djeca Montessori vrtića čestitala imendan nadbiskupu Đuri Hraniću

Đakovo, 27.4.2018. (IKA/TU) – Već tradicionalno djeca Montessori dječjeg vrtića "Sunčev sjaj – Nazaret" iz Đakova, njih sedamdesetak u dobi od tri do šest godina, u pratnji odgajateljica i ravnateljice s. Rahele Lacković, posjetila su 27. travnja nadbiskupa Đuru Hranića, kako bi mu čestitali nedavni imendan.

Nadbiskup je mališane primio u Crvenom salonu Nadbiskupskoga doma, gdje su mu djeca otpjevala nekoliko pjesama čestitajući imendan te mu darovala sliku rascvjetanog stabla, koje su posebnom tehnikom „prskanja" napravila djeca jasličke skupine. Čestitku i zahvalu za sve što čini za nadbiskupiju, a napose za najmlađe vjernike, nadbiskupu Hraniću uputila je s. Rahela, poželjevši mu uime svih djelatnika i korisnika vrtića dobro zdravlje te da ga u njegovu daljnjem radu prati snaga Duha Svetoga.

Djeca su potom izrazila želju da nadbiskupa zagrlje, da mu otpjevaju još neke pjesme, da se fotografiraju s njime te mu postave neka pitanja. Nakon što je strpljivo odgovarao na sva pitanja, nadbiskup je zahvalio djeci na posjetu te ih darivao prigodnim poklonima – slatkišima i sličicama.

Srebrni grb Općine Blato Caritasu Dubrovačke biskupije Blato, 27.4.2018. (IKA) - Na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Blata održanoj u petak 27. travnja u Domu kulture u Blatu u prigodi Dana Općine i blagdana zaštitnice Blata sv. Vincence dodijeljena su i javna priznanja. Među dobitnicima priznanja je i Caritas Dubrovačke biskupije, a srebrni grb Općine Blato preuzela je ravnateljica biskupijskog Caritasa Sanja Šanje.

Srebrni grb Općine Blato dodijeljen je kao skupno priznanje Caritasu Dubrovačke biskupije „kao znak zahvalnosti svim djelatnicima i volonterima Caritasa za prikupljanje i dostavu humanitarne pomoći blatskim obiteljima ali i sva humanitarna djela koja provode, vraćajući nadu i povjerenje ljudima koji se nalaze u teškoj životnoj situaciji“.

Započela trodnevica uoči biskupskoga ređenja mons.

Petra Palića

Prva večer bila je posvećena Janjevu, najstarijoj hrvatskoj dijaspori na Kosovu, kojoj pripada novi hvarski biskup Hvar, 27.4.2018. (IKA) – Misnim slavljem koje je u katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru u petak 27. travnja predvodio svećenik Šibenske biskupije, podrijetlom iz Janjeva, Roko Glasnović započela je prigodna trodnevica uoči biskupskoga ređenja mons. Petra Palića, imenovanoga hvarskoga biskupa.

Uz predvoditelja liturgijskoga slavlja koncelebrirali su katedralni župnik Mili Plenković i dekan Hvarskoga dekanata preč. Emil Pavišić. U homiliji svećenik Šibenske biskupije potaknuo je vjerni narod na promišljanje o vrednotama ljudskoga života i traganju za smislom. Podsjetio je kako se smisao ljudskoga života sastoji u tome da čovjek spozna Boga, ljubi ga i tako dođe u Nebo. Nemirno je ljudsko srce zbog različitih događaja u svijetu, izvješća o prirodni nepogodama, o brojnim nasiljima i ubojstvima, prijevarama i neslozi, sebičnostima te nepoštivanju drugih i stvorenoga svijeta. Sve te pojave uvlače čovjeka u more obeshrabrenosti, primijetio je predvoditelj slavlja.

Ustvrdio je da ne postoji čovjek kojem nije potrebna utjeha. Zbog osjećaja promašenosti, gubitka bespomoćnosti, nekorisnosti i izdaje čovjek je oslabljen i potreban utjehe. Isus nas zato ohrabruje porukom „Ja sam Put, Istina i Život“, istaknuo je, uz ostalo, svećenik Glasnović, pozvavši vjernike da slijede u svakodnevnom životu Isusa i njegovu poruku.

Prva večer trodnevnice bila je posvećena Janjevu, najstarijoj hrvatskoj dijaspori na Kosovu, kojoj pripada i mons. Palić. Program je bio isprepleten izvedbama recitacija, pjesama i glazbenim nastupom vokalno-instrumentalnoga sastava mladih „Stvoreni“. Pristigli vjernici mogli su ponešto doznati o tome kraju iz kojega dolazi novi biskup trotočke biskupije koji je svoje djetinjstvo proveo u Janjevu. Župa biskupova odrastanja je sv. Nikole, naseljena Hrvatima katolicima, koja danas ima nešto više od tri stotine vjernika. Doznali su kako su Janjevčani uspjeli svojim mladima, rođenima u Hrvatskoj, usaditi ljubav prema Janjevu koje, istaknuto je, „osjećaju kao svoju majku, kao svoju rodnu grudu“. Poručeno je, uz ostalo, da je tradicionalni odgoj u janjevačkim obiteljima urodio usvajanjem određenih životnih vrijednosti, posebno duhovnih, o čemu svjedoče brojna duhovna zvanja iz te hrvatske dijaspore. Prigodnom programu u hvarskoj katedrali nazočili su mons. Slobodan Štambuk, apostolski upravitelj Hvarske biskupije, i imenovani hvarski biskup Petar Palić, svećenik Dubrovačke biskupije.

Biskup Vukšić predvodio slavlje blagdana sv. Vincence

Blato, 28.4.2018. (IKA) - Blagdan svete Vincence, zaštitnice Blata na Korčuli, svečano je proslavljen cjelodnevnim duhovnim i kulturnim događanjima u subotu 28. travnja. Svečano večernje slavlje počelo je procesijom s moćima svete Vincence i drugih svetaca oko samoga mjesta. Po završetku procesije započela je misa koju je predvodio vojni ordinarij u BiH Tomo Vukšić u koncelebraciji s više svećenika.

U uvodu propovijedi biskup Vukšić govorio je o čašćenju svetaca, u slučaju sv. Vincence i svete mučenice, te je kazao kako kršćani svece časte na dva načina: utječući se zagovorom sveca i „preporučujući njegovoj blizini s Bogom svoje potrebe, očekivanje i nade kako bi došli do onoga do čega im je stalo“, te tako što nastoje „svoje živote kao ljudi i kao vjernici suobličiti načinu života sveca kojeg častimo“. Primijetio je da iako je prvi oblik štovanja rašireniji nego drugi „ne možemo kazati da je to opravdano i da je to prihvatljivo“, te objasnio: „Jer preporučivati se u zagovor u svojim potrebama bilo kojemu svecu očekujući od Božjega milosrđa blagoslov nad svoja očekivanja a istovremeno ne nastojati suobličiti se u svom životu svecu kojemu se preporučujemo, ne samo da nije logično i ne samo da nema svoju unutarnju vezu jedno s drugim, nego bi takav oblik pobožnosti delegiranja vlastitih potreba nekome svecu bio zapravo farizejski i neautentičan.“

Razmišljajući o tome što sv. Vincenca danas poručuje vjernicima kazao je kako se radi o mučenici „koja je sebe suobličila Kristu u njegovoj patnji“ i kako njezino mučeništvo nalazi osmišljenje u mučeništvu Isusa Krista. Dok kršćani časte Kristovu otkupiteljsku muku oni ne časte samu muku i patnju nego časte „Isusovu vjernost, patnji usprkos“. „Isus je vjeran nebeskoj volji, Bogu Ocu, do te mjere da je spreman prihvatiti i patnju u obliku smrti, spreman do te mjere biti vjeran Bogu Ocu da prihvati svaki najgori oblik odbačenosti, prijezira, mržnje, osude onih koji su neprijatelji nebesa pa i samim time i neprijatelji svjedoka nebesa“, kazao je vojni ordinarij.

„Kad častimo sv. Vincencu ne slavimo je zato što je patnički i mučenički završila ovaj život nego što je ustrajala u vjernosti primjeru Kristove patnje, mržnji usprkos, progonu usprkos, nedaćama usprkos, smrti usprkos“, istaknuo je biskup Vukšić te nastavio kako je kršćansko mučeništvo „mjesto i trenutak vjernosti do krajnjega oblika primjeru Isusa Krista“. Potom je biskup govorio o primjerima „crvenog“ i „bijelog“ mučeništva u današnjem svijetu te se osvrnuo na situaciju kršćanstva koje se danas u europskoj i američkoj civilizaciji ne nalazi u stanju progona i mučeništva kakvom je bila izložena sv. Vincenca i brojni drugi kršćani tijekom povijesti i kojeg nažalost i danas ima u drugim dijelovima svijeta. „Nego se kršćanstvo i njegove vrednote progone na vrlo profinjen način: marginalizacijom, prijezirom, izgonom kršćanskih vrednota iz društvenog života, donošenjem zakona protunaravne prirode, osudom onoga što se zove osnovno ljudsko poštenje.“

Zadaća današnjih kršćana ako žele slijediti primjer sv. Vincence je da usprkos prijezirom, progonima, marginalizaciji „ostanu vjerni“, iznad svega naravnom Božjem zakonu, istinama koje je donio Krist kao objavitelj Boga, „što god da koštalo“, poručio je propovjednik. Ne zato da bi uživali u prijeziru, marginaliziranju i odbacivanju nego da bi uživali u tome što „ostaju vjerni“ usprkos svemu tome. „Bog neće vrednovati po količini patnje koju smo podnijeli nego po snazi vjernosti koju ćemo pokazati i autentičnosti u svom životu.“

Situaciju kršćanstva u ovome dijelu svijeta usporedio je slikovito sa situacijom ekologe i ekološkog pokreta kada se

nađu pred „divnim velikim jezerom u koje se slijeva ogromno mnoštvo otpadnih voda" i žele ga sačuvati. Tako se kršćani i Crkva „u ovom divnom svijetu, ovom jezeru stvorenja Božjih u koje se i danas slijeva toliko otpadnih voda različitih ideologija, filozofija i pogleda na svijet, nalazi u situaciji moralne ekologije" a svatko tko želi živjeti svoje ljudsko dostojanstvo u svom pozivu i službi u mjeri u kojoj je vjeran „on je moralni ekolog stavljen kao znak protivljenja onako kako je Krist sebe definirao". „I nije lako. Nije lako biti znak uzdignut i znak protivljenja. To je novi oblik mučeništva kojega ljudska povijest do naših vremena nije poznavala", kazao je biskup te potaknuo vjernike da ostanu vjerni Kristu usprkos svim tim modernim oblicima mučeništva i preporučio ih zagovoru sv. Vincence.

Pozdravljajući sve prisutne župnik i dekan Korčulanskoga dekanata don Željko Kovačevića zahvalio je, uz ostalo, župnoj medijskoj grupi čijom angažiranošću su misu putem društvenih mreža mogli pratiti Blačani u inozemstvu. Posebice je pozdravio goste na slavlju pristigle čak iz Valpova sa s. Danijelom Škoro.

Jutarnju misu u samostanskoj crkvi predslavio je don Mihael Čavlek, župnik u Smokvici i Čari. Tijekom prijepodneva položeni su vijenci na groblju Svetog križa za sve poginule. Koncelebriranu župnu misu predvodio je župnik Kovačević koji je na taj način ujedno proslavio 25. obljetnicu svoga ređenja. Također su 25. obljetnicu postojanja proslavili Općina Blato i HGU Sveta Vincenca. Propovijedao je đakon fra Frano Bosnić, domaći sin te ovogodišnji mladomisnik. Kati Lipovac iz Blata pred kraj mise uručen je apostolski blagoslov pape Franje kao zahvala za 60 godina neumornog pjevanja u mješovitom župnom zboru u Blatu. U poslijepodnevnim satima na Plokati ispred župne crkve nastupilo je Viteško udruženje Kumpanjija iz Blata. Misna slavlja uveličali su mješoviti župni zbor koji predvodi s. Juliana Beretić, kao i bratovština Sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova, bratovština Svih svetih te na večernjoj misi bratovštine iz Vela Luke.

Put svjetla i blagoslov obnovljenog raspela na Cerini

Samobor, 28.4.2018. (IKA) - U Samoborskom gorju održan je u subotu 28. travnja Put svjetla Obiteljske zajednice udruge Ekosspiritus. Kršćanski je život duboko obilježen vazmenim otajstvom koje vjernici meditiraju na razne načine. Hodalo se od Smerovišća preko Malog i Velikog Lipovca na Cerinu a sudjelovale su čitave obitelji s djecom svih uzrasta. Razmatrali su postaje kod križeva krajputaša i malih kapelica smještenih u navedenim selima. Na jednom odmoru sudionicima je govorila i hagioasistentica Zrinka Marinović Šarić iz Samobora. Čitav susret animirali su vjeroučitelj Radovan Librić i voditelj Obiteljske zajednice Mario Blažanović.

Stigavši na Cerinu slavili su euharistiju kod obnovljenog raspela koje je podignuto u čast sv. Jurju, sada već davne 1976. godine. Misu je predslavio vlč. Dominik Pleše, svećenik koji duhovno pomaže u župi Noršić Selo vlč. Mladenu Sinkoviću, župnom upravitelju. U sklopu mise raspelo je svečano blagoslovljeno i tako predano vjernicima i putnicima na štovanje.

Misi su se pridružili i župljani župe Noršić Selo te drugi pristigli planinari, članovi udruge Ekosspiritus i Društva sv. Izidora Seljaka u svojim tradicijskim narodnim nošnjama te mještani okolnih sela. Tako je misu slavilo više od 150 hodočasnika. Na završetku mise o povijesti raspela govorio je vjeroučitelj Librić i zahvalio svima koji su pomogli u obnovi raspela učinivši ga jednim od najljepših u Samoborskom gorju.

Biskup Bogdan predvodio misu za poginule i nestale pripadnike 4. gardijske brigade

Split, 28.4.2018. (IKA) - Imenovanjem Doma hrvatske vojske imenom prvog zapovjednika 4. gardijske brigade General Ivo Jelić i misom za poginule, nestale i umrle pripadnike 4. gardijske brigade u Dračevcu, koju je 28. travnja predvodio vojni ordinarij Jure Bogdan u suslavlju fra Bože Ančića, don Anđelka Dukića, don Branimira Projića i nekolicine drugih svećenika, proslavljena je 27. obljetnica osnutka brigade, kroz koju je prošlo oko sedam tisuća branitelja, 195 ih je poginulo, oko 1600 ranjeno, a četvorica se vode kao nestali.

Svečanost je započela polaganjem vijenaca na spomen ploči Vila Dalmacija, na mjestu osnutka 4. gardijske, gdje su vijence položili izaslanik Predsjednice Republike Hrvatske, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik Glavnog stožera OS general zborna Mirko Šundov, predsjednik Udruge veterana 4. gardijske Hrvoje Pupiće Vurilj, splitski gradonačelnik Andro Krstulović Opra i župan splitsko-dalmatinski Blaženko Boban, izaslanstvo grada Sinja i Općine Šestanovac. Slavlje je nastavljeno budnicom Orkestra HRM i mimohodom Počasne zaštitne bojne uz pokaznu vojnu akrobatiku - vježbu za svečane prigode na Rivi u Splitu. Potom je predstavljen projekt ronjenja „pogledu plavo" Ronilački klub veterana gardijske brigade, i prvi put nad splitskom rivom prelet Akrobatske skupine Krila Oluja HRZ-a, uz razgledavanje Taktičko-tehničkog zbora naoružanja, borbene i neborbene tehnike i opreme postrojbi OS RH u gatu Lučke kapetanije, raketne topovnjače Vukovar, helikopter Kiowa Warrior.

Potom je obavljena svečanost imenovanja Doma hrvatske vojske imenom prvog zapovjednika 4. gardijske brigade General Ivo Jelić. Slijedio je mimohod Moto kluba veterana 4. gardijske u vojarni Sv. križa u Dračevcu i polaganje vijenaca kraj spomen kapelice Svetog križa i misa zadušnica za sve poginule, nestale i umrle pripadnike 4. gardijske brigade. Mons. Bogdan u propovijedi je istaknuo: „Danas se bude naši osjećaji za sve ono što smo s našim poginulim i nestalim braniteljima dijelili. Oni žive u vječnosti! Drage obitelji poginulih hrvatskih branitelja pripadnika 4. gardijske brigade, dragi sudionici ovoga molitvenog-spomen skupa, kršćanska braćo, braćo i sestre u vjeri, svi mi okupljeni ovdje, mi koji vjerujemo u život vječni, vjerujemo i molimo za njihove duše, da svi oni naši mili pokojnici, koji su prešli na onu stranu ugledaju blago Očevo lice, da ga susretnu u punini Ljubavi... Ovih dana žarko vapimo Gospodinu, da nam uskrli Isus udjeli svoj mir i vječno blaženstvo u Nebu. U dubini duše sve te plemenite težnje naših poginulih branitelja, bile su težnje za Bogom, Vječnom Ljubavi. Svjedoci smo stvaranja drage nam demokratske Republike Hrvatske, osnovane na istinskoj ljubavi prema narodu i Domovini. Rat nam je bio nametnut. U državu i njezino stvaranje uloženo je puno ljubavi, žrtve, trpljenja, zajedništva i molitve, molitve Gospine krunice. Iskusili smo što je značila molitva, što je značilo tada jedno srce i jedna duša. Svako srce kucalo je za slobodu. Kako se moglo dogoditi da u miru gubimo poštovanje branitelja i Domovinskog rata? Je li to zato što nam povijest pišu i tumače oni koji nisu makli prstom i nameću nam tvrdnju i teoriju da je to bio građanski rat, a ne teška agresija koja je izvršena na slobodnu odluku jednog naroda, koji je želio svoju slobodu i samostalnost. Ovih dana smo svjesni da nepravedna posezanja za našom Domovinom nisu nestala. Teško je čuvati slobodu i samostalnost, stoga svatko treba dati svoj doprinos. Utječimo se kao što smo to činili uvijek Rajske Djevi Kraljici Hrvata i nosimo njezinu krunicu kao što su je nosili naši branitelji. Obnovimo našu vjeru i žar

Gospine krunice, molimo se Gospi našoj Zaštitnici i Odvjetnici." Nakon mise bila je prisega 3. mehanizirane bojne Pauci, Gardijske motorizirane brigade te doskok padobranaca djece veterana s hrvatskim stjegovima, akrobatska vježba za svečane prigode Počasno zaštitne bojne. Proslava je završila svečanom akademijom u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika.

Misno slavlje drugoga dana trodnevnice uoči ređenja mons. Petra Palića

Hvala, dragi naš biskupe Slobodane, za sve godine svećeničko-župničkoga i biskupskoga predanog služenja Bogu i narodu Božjemu – Crkvi Kristovoj. Hvala posebno od svih svećenika za svu brigu, pažnju i razumijevanje. Hvala što ste ostajali vjerni i kad mi možda nismo to bili, što ste nas slušali i kad mi vas nismo, poručio mons. Stanko Jerčić, dosadašnji generalni vikar Hvarske biskupije

Hvar, 28.4.2018. (IKA) – Drugoga dana trodnevnice, u subotu 28. travnja, koja je upriličena uoči biskupskoga ređenja imenovanoga hvarskoga biskupa mons. Petra Palića, misno slavlje u katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru predvodio je mons. Stanko Jerčić, dosadašnji generalni vikar Hvarske biskupije. Koncelebrirali su dekan Hvarskoga dekanata preč. Emil Pavišić, katedralni župnik Mili Plenković, župni vikar u Hvaru Ivan Jurin i župnik župe Uznesenja Marijina u Visu Milan Šarić. U predvečerje 5. vazmene nedjelje u kojoj će se mons. Slobodan Štambuk, apostolski upravitelj Hvarske biskupije, i službeno oprostiti od vjernika mjesne Crkve, okupljeni vjernici prisjetili su se višegodišnje biskupske službe mons. Štambuka i u molitvi zahvaljivali Bogu za njegov pastirski rad na području trootočke biskupije.

Mons. Jerčić podsjetio je ukratko na životni put te svećeničku i biskupsku službu mons. Štambuka. Za svećenika Hvarske biskupije zaređen je tako 3. srpnja 1966. godine u rodnim Selcima na otoku Braču. Župničku službu obnašao je u Pražnicama i Gornjemu Humcu (1966.-1968.), u Vrisniku i Pitvama (1968.-1971.), u Vrbanju i Svirčima (1971.-1978.), u Nerežišćima (1978.-1981.) te u Supetru i Škripi gdje ga je zateklo imenovanje za hvarskoga biskupa po odluci pape Ivana Pavla II., 30. ožujka 1989. godine. Za biskupa trootočke Crkve zaređen je 30. travnja u Hvaru po rukama apostolskoga pronuncija za tadašnju Jugoslaviju nadbiskupa Gabriela Montalva. U Hrvatskoj biskupskoj konferenciji bio je predsjednik Vijeća za misije i član Biskupske komisije za Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima u Rimu. Papa Franjo prihvatio je 9. ožujka 2018. godine njegovo odreknuće od službe biskupa mjesne Crkve, imenovavši mons. Palića novim hvarskim biskupom, istaknuo je mons. Jerčić.

Prisjetio se, nadalje, nekoliko crtica i zanimljivosti iz života mons. Štambuka. „Njegova prva župnička služba u Pražnicama na Braču značajno je obilježila naš odnos za cijeloga preostalog života“, ustvrdio je, podsjetivši da je zajedno s tadašnjim mještanimom i prijateljem Josipom Mihovilovićem koristio svaku priliku da bi susreo Slobodana, najprije u Vrisniku i Pitvama, a zatim u Vrbanju i Svirčima. „U odnosu prema don Slobodanu mijenjali smo 't'ivikavanje' u oslovljavanje: dok smo mi bili sjemeništarci a on bogoslov, bili smo na 'ti'. Kad je postao naš župnik, morali smo prijeći na 'Vi' da se naši pobožni mještani ne bi sablažnjavali ako govorimo škroj kurotu – 'ti'. Nakon što smo i sami postali svećenici prešli smo opet na 'ti', a kad je on postao biskup kombinirali smo oba oslovljavanja: u privatnome ophođenju 'ti' a u službenome 'Vi'. Svoj odnos s don Slobodanom smatram osobitim Božjim i njegovim

darom. Od njega i uz njega, onako poduzetnoga i agilnoga župnika, puno sam učio, i vjerujem naučio, pogotovo što se don Slobodan nije nimalo sustezao 'baciti nas u vatru' svakojakih pastoralnih angažmana“, prisjetio se mons. Jerčić, koji je više godina obnašao službu generalnoga vikara.

„Hvala, dragi naš biskupe Slobodane, za sve godine svećeničko-župničkoga i biskupskoga predanoga služenja Bogu i narodu Božjemu – Crkvi Kristovoj. Hvala posebno od svih svećenika za svu brigu, pažnju i razumijevanje. Hvala što ste ostajali vjerni i kad mi možda nismo to bili, što ste nas slušali i kad mi vas nismo“, poručio je mons. Jerčić.

Održana 11. roditeljska škola Riječke nadbiskupije

Lovran, 28.4.2018. (IKA) - U organizaciji Ureda za obitelj Riječke nadbiskupije u subotu 28. travnja u Domu pastoralnih susreta u Lovranu održana je 11. roditeljska škola Riječke nadbiskupije, o temi „Odgaj za nenasilnu komunikaciju“. Program je započeo u jutarnjim satima okupljanjem u Domu i pozdravom stručne suradnice Ureda, Vedrane Blašković te predavanja i radionica u dva dijela koje su održale prof. psihologije Danijela Perić Kosović i prof. rehabilitator Zorica Janković. Cilj ovogodišnje roditeljske škole bio je poučiti sudionike kvalitetnoj i učinkovitoj komunikaciji koja stvara povoljno ozračje za razvoj djetetove cjelovite osobnosti. Program je završio molitvom zahvale koju je u kapeli Doma predvodio voditelj Ureda mons. Ivan Nikolić.

Koncertom Mješovitoga pjevačkog zbora 4. gimnazije Marko Marulić započela devetnica sv. Dujma

Split, 28.4.2018. (IKA) - Splitsko-makarska nadbiskupija, grad Split i župa Uznesenja BDM u subotu 28. travnja započeli su devetnicu kojom se svečano pripremaju za proslavu svetkovine svoga nebeskog zaštitnika sv. Dujma. Svečano misno slavlje u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma predvodio je don Božo Renić, župnik na Pujankama u Splitu, a za vrijeme mise pjevao je Mješoviti zbor župe sv. Pavla ap. Pujanke.

Nakon euharistijskoga slavlja koncert je upriličio Mješoviti pjevački zbor 4. gimnazije Marko Marulić iz Splita. Zbor je vrijedna izvanglazbena aktivnost u 4. gimnaziji „Marko Marulić“ jer odgaja kvalitetne zbarske pjevače koji odlaskom iz škole kao studenti i zreli ljudi pjevaju u ponajboljim hrvatskim zborovima, gradi glazbeni estetski profil učenika na značajnim partiturama hrvatskih i svjetskih skladatelja različitih stilskih razdoblja od renesanse do našeg vremena, učenici različitih razreda škole imaju kroz probe, nastupe, putovanja intenzivan suživot što im je odlična vježba socijalizacije, odgajanje odgovornosti, osjećaja i brige za drugoga i za zajedništvo. Osim nastupa za potrebe škole, zbor nastupa javno na koncertima, smotrama i natjecanjima. Zbor 4. gimnazije već dvanaest godina zaredom osvaja prvo mjesto i zlatnu plaketu na Državnom natjecanju zborova hrvatske mladeži u Varaždinu (2006-2017) u kategoriji četverglasnih mješovitih zborova. Zbor je šk. god. 2004/5 osnovao i do danas vodi Tomislav Veršić prof. Glazbene umjetnosti u 4. gimnazije „Marko Marulić“.

Na radost brojne publike Zbor je pod ravnanjem prof. Veršića izveo skladbe I. Lukačića, M. Machella, F. Mendelssohna, J. S. Bacha, A. Ramireza i C. Tina. Solisti su bili: Ivana Kukavica, sopran, Ploa Pleština Poljak, mezzosopran, Tomislav Jukić, bariton, Roko Blažević, tenor, Branka Kliškić, udaraljke, Lukša Vučić, glasovir i orgulje.

Akademija u hvarskoj katedrali posvećena mons. Slobodanu Štambuku

Hvar, 28.4.2018. (IKA) – Drugoga dana trodnevnice, u subotu 28. travnja, u hvarskoj katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, upriličena je prigodna akademija posvećena mons. Slobodanu Štambuku, apostolskom upravitelju Hvarske biskupije, koji će 30. travnja pastirsku službu prepustiti svojemu nasljedniku mons. Petru Paliću, svećeniku Dubrovačke biskupije. Svečanim programom katedralna župa zahvalila je na taj način mons. Štambuku na njegovoj višegodišnjoj biskupskoj službi. Nastupili su mješoviti katedralni zbor Sv. Cecilije pod ravnanjem maestre Klare Tomičić Milatić, vokalna ženska skupina Mirjam koji također vodi maestra Milatić, zatim Plesni studio mladih Hvar pod ravnanjem Nade Jeličić i katedralni Dječji zbor koji je vodila Marijana Domančić. Najavljujući program u čast mons. Slobodanu Štambuku mlada župljanka Marija Tomičić pozdravila je biskupa i zahvalila mu na njegovoj službi u ime svih vjernika. „Prepuštamo našega biskupa Marijinoj daljnjoj ljubavi i brizi u nadi da će i dalje ostati prisutan među nama te molitvom, ali i svećeničkom službom, prositi u Boga milost za ovaj grad i našu biskupiju“, poručila je.

Poslije nastupa ženskoga zbora Mirjam, djeca iz hvarske župe darivala su biskupa Štambuka s dvadesedevet crvenih ruža, prema broju godina biskupske službe. Prije uručivanja svake ruže djeca su izrekla po jednu zahvalu, prišla biskupu i darivala ga, a biskup Štambuk emotivno je pozdravio pojedinačno svako dijete. Ruže su biskupu darovane za njegovu brigu i trud, sve ono što je učinio za hvarsku župu, za svaku podijeljenu krizmu, svako đakonsko i svećeničko ređenje, zatim tematske godine u biskupiji, brojne propovijedi i pastirska pisma, strpljive ispovijedi i podijeljene pričesti u katedrali. Zahvala je upućena i za brojne pastirske pohode po biskupiji, njegovu ljubav prema mjesnoj Crkvi, za ljubav prema katedrali te brigu za svaku od 46 župa trootočke biskupije koje su mu bile povjerene. Istaknuta je i zahvala za njegovu strpljivost u susretu s ljudima, za udijeljenu pomoć te svaku prikazanu žrtvu i izrečenu zagovornu molitvu. Djeca su zahvalila i za biskupovo misijsko zalaganje, njegovu brigu prema obiteljima te ljubav i razumijevanje prema mladima. „Hvala Vam za svaki spontani osmijeh i razgovor. Hvala Vam što ste bili 'pučki' biskup. Hvala Vam na razumijevanju za svoje svećenike. Hvala Vam što ste cijenili redovnice svoje biskupije. Hvala Vam za posebnu ljubav prema nama – vašim kfilicima“, poručila su hvarska djeca mons. Štambuku na završetku njegove biskupske službe.

Vidno dirnut zbog primljenih ruža iz dječjih ruku mons. Štambuk na kraju je poručio: „Ponekad riječi nemaju vrijednost jer doživljaj je iznad riječi. To je prvo što bih želio istaknuti. Drugo što bih istaknuo jest ruža. Dijete kao ruža, čovjek kao ruža. Ružo moja, kako to lijepo zvuči. Predati cvijeće doživljam kao predati dio sebe. Tako to doživljam i večeras pogotovo u ovom činu djece“. Prisjećajući se svoje višegodišnje biskupske službe podsjetio je kako je uvijek osjećao dobrim i korisnim rad s djecom, posebno u pripremanju božićnih priredbi. „Bila je to dobra i korisna uspomena. Radujem se što se mlade generacije i dalje okupljaju. Radujem se što mlade generacije idu dalje. Velike i male ruže živjele“, poručio je mons. Štambuk praćen dugim pljesak okupljenih u hvarskoj katedrali.

Uz biskupa Štambuka na prigodnoj akademiji sudjelovao je predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, imenovani hvarski biskup mons. Petar Palić, dosadašnji generalni vikar Hvarske biskupije mons. Stanko Jerčić, dekan Hvarskoga dekanata preč. Emil Pavišić i ostali.

Mons. Slobodan Štambuk slavio misu oproštaja u hvarskoj katedrali

Tako bih volio da djeca i naši dragi mladi postanu snažno osvjedočeni vjerom u Boga i velikom odanosti domoljublju i rodoljublju! S ovoga mjesta, u hvarskoj katedrali svetoga Stjepana I. pape i mučenika, gdje će se sutra, ako Bog da dogoditi posvećenje najmlađega biskupa, sina hrvatske krvi, upućujem srdačni pozdrav cijeloj domovini Hrvatskoj! Želeći joj miran i spokojan život! A svakom vjerniku pa i onome koji tek tapka za idealima što ih vjera u Boga sa sobom nosi, rado želim da svatko od njih može jednoga dana iskreno reći „volim te sve više i više, dobri stari Bože moj, poručio apostolski upravitelj Hvarske biskupije

Hvar, 29.4.2018. (IKA) – Na 5. vazmenu nedjelju, 29. travnja, apostolski upravitelj Hvarske biskupije mons. Slobodan Štambuk slavio je misu oproštaja u katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru. Bila je to misa zahvalnica kojom je mons. Štambuk zahvalio Bogu i vjernicima na višegodišnjoj biskupskoj službi. Uz mons. Štambuka koncelebrirali su predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, subotički biskup Ivan Penzeš, dosadašnji generalni vikar Hvarske biskupije mons. Stanko Jerčić, dekan Hvarskoga dekanata preč. Emil Pavišić, katedralni župnik u Hvaru Mili Plenković i nekoliko svećenika.

„Radujem se što ovu misu 5. vazmene nedjelje ne slavim sam u hvarskoj katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika. Radujem se što su ovom misnom slavlju nazočni i moja subraća u biskupstvu i svećenici koji su došli uzveličati ovo misno slavlje. Radujem se bratu Želimiru Puljiću, predsjedniku Hrvatske biskupske konferencije, bratu Ivanu Penzešu, biskupu Subotičke biskupije, koji je zaređen iste godine kad i ja. Sve vas pozdravljam, svakome od vas želim Božji blagoslov uz slavlje ove euharistije. Rado pozdravljam i tebe domovino Hrvatska i svim tvojim krajevima želim napredak u dobru“, rekao je mons. Štambuk u uvodu u misno slavlje.

Evandeoski ulomak 5. vazmene nedjelje svečano je navijestio đakon mjesne Crkve Toni Aviani.

„Volim te sve više i više, dobri stari Bože moj! Jer pokraj svih mogućih novosti ti si novost najveća! Vrijeme ti ništa nova ne dodaje niti oduzima. Volim te sve više i više, dobri stari Bože moj! Pokazavši mnogima da su oblačici koji nestaju, a Ti da si nebo koje ostaje! Kako te ne bih volio, sve više i više, draga starino moja, kad sam s tvojim izvedbom prvi šlager sezone i s Tvojim pokazivanjem zadnji krik mode“, prenio je mons. Štambuk riječi hvarskoga pjesnika Jurja Jurjevića kao podlogu razmišljanja kojim se obratio vjernicima okupljenima u hvarskoj katedrali.

„U ovom izuzetnom momentu, volim te sve više i više dobri stari Bože moj zbog mojih hrvatskih biskupa, koji 'otpjevaše svoj životni šlager i udoše u dolinu mira“, rekao je mons. Štambuk. Naveo je tako mons. Marina Srakića, umirovljenoga đakovačko-osječkoga nadbiskupa, mons. Ivana Milovana, umirovljenoga porečkoga i pulskoga biskupa, mons. Valtera Župana, umirovljenoga krčkoga biskupa, mons. Milu Bogovića, umirovljenoga gospičko-senjskoga biskupa, mons. Jurja Jezerinca, umirovljenoga vojnoga biskupa, mons. Antu Ivasa, umirovljenoga šibenskoga biskupa i mons. Valentina Pozaića, umirovljenoga zagrebačkoga biskupa. Ustvrdio je kako je ta generacija biskupa svjedočila osnutku slobodne države Hrvatske i bila aktivni sudionik svih važnih događaja tih dana. „Volim te sve više i više, dobri stari Bože moj, zbog svakoga od onih mladih ljudi koji su u našoj časnoj povijesti odigrali prevažnu 'utakmicu' svojega i hrvatskoga

kršćanskoga života s krunicom oko vrata, ispunjeni snažnim idealizmom. Volim te sve više i više, draga starino moja, za svaku majku koja je pokazala izuzetnu domoljubnu i rodoljubnu snažnost isprajući na vječni počinak svoju mrtvu djecu! Ali, volim te i zbog moderne generacije katolika i Hrvata koji su bezuvjetno na Tvojim strani i na strani doma i Domovine. Mislim da je osnutak nove državne zajednice koja se zove Hrvatska najznačajniji događaj kojemu su spomenuta braća umirovljenici dali svoj neskriveni obol", istaknuo je apostolski upravitelj Hvarske biskupije.

U nastavku homilije obratio se djeci i mladima, zaželjevši da budu odani svojoj domovini i obilježeni vjerom u Boga. „Tako bih volio da djeca i naši dragi mladi postanu snažno osvjedočeni vjerom u Boga i velikom odanosti domoljublju i rodoljublju! S ovoga mjesta, u hvarskoj katedrali svetoga Stjepana I. pape i mučenika, gdje će se sutra, ako Bog da, dogoditi posvećenje najmlađega biskupa, sina hrvatske krvi, upućujem srdačni pozdrav cijeloj domovini Hrvatskoj. Želeći joj miran i spokojan život! A svakom vjerniku pa i onome koji tek tapka za idealima što ih vjera u Boga sa sobom nosi, rado želim da svatko od njih može jednoga dana iskreno reći 'volim te sve više i više, dobri stari Bože moj'", poručio je mons. Štambuk. U homiliji se, nadalje, prisjetio mladića i djevojaka koji su se odlučili na redovništvo, kao i tolikih mladića i djevojaka koji se molitvom obraćaju Bogu da blagoslovi njihovu međusobnu ljubav.

Najavljujući pričesni dio euharistije, mons. Štambuk potaknuo je političke stranke u Hrvatskoj da se prestanu međusobno optuživati te zajednički nađu dobre programe za opće dobro Hrvatske.

Pred kraj misnoga slavlja katedralni župnik uputio je zahvalnu riječ mons. Štambuku. „Preostaje mi reći Vam jedno iskreno hvala. Neka Vas Gospodin poživi među nama i omogući Vam da budete uistinu biskup u miru", rekao je hvarski župnik Plenковиć.

Misno slavlje pjevanjem je uveličao mješoviti katedralni zbor Sv. Cecilije iz Hvara pod ravnanjem maestre Klare Milatić, uz orguljsku pratnju Tomija Domančića. Na misi su asistirali bratimi hvarskih bratovština Sv. Nikole i Sv. Križa. Misi oproštaja mons. Štambuka uz brojne vjernike nazočio je i gradonačelnik Hvara Rikardo Novak i predsjednik Gradskoga vijeća Jurica Miličić.

Misu je uz komentar urednika Nene Kužine izravno prenosila Hrvatska televizija na Prvom programu i Hrvatski katolički radio s komentarom urednika Domagoja Pejića.

VII. kongres bogoslova Crkve u Hrvata

Kongres pod geslom „Živite dostojno poziva kojim ste pozvani" u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji okupio 270 bogoslova s osam velikih sjemeništa Crkve u Hrvata

Đakovo, 29.4.2018. (IKA/TU) - Pod geslom „Živite dostojno poziva kojim ste pozvani" u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji je od 27. do 29. travnja održan VII. kongres bogoslova Crkve u Hrvata. Sudjelovali su svi dijecezanski bogoslovi osam velikih sjemeništa s područja Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, njih oko 270, iz Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa Zagreb s rektorom Anđelkom Koščakom; Centralnoga bogoslovnog sjemeništa Split s rektorom Jurom Bjelišem; Bogoslovnog sjemeništa Ivana Pavla II. Rijeka s rektorom Marijom Tomljanovićem; Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa Sarajevo s rektorom Josipom Kneževićem; Kolegija Družbe Isusove – Kolegija sv. Josipa Jordanovac s rektorom Blaženkom Nikolićem; Biskupijskoga misijskog sjemeništa „Redemptoris Mater" Pula s rektorom Piergiorgiom de Angelisom;

Nadbiskupijskoga misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater" Sarajevo s rektorom Michelom Capassom te Bogoslovnog sjemeništa Đakovo s rektorom Ivanom Andrićem. Nakon 12 godina ovaj Kongres ponovno se održao u Đakovu, odakle je i krenula prva inicijativa 2006. godine kada se obilježavala dvjestota obljetnica ustanovljenja đakovačkog Sjemeništa.

Središnji program Kongresa započeo je u subotu 28. travnja svečanim euharistijskim slavljem u đakovačkoj prvostolnici Sv. Petra i Pavla koje je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić u zajedništvu s umirovljenim nadbiskupom Marinom Srakićem te odgajateljima u sjemeništima. Bogoslovi su u katedralu ušli u svečanoj procesiji koja je krenula iz Bogoslovnog sjemeništa, a prilikom koje su pjevali pjesmu Krist na žalu u pratnji katedralnih zvona. Pjevanje na euharistijskom slavlju kao i asistenciju animirali su domaći bogoslovi.

Nadbiskup Hranić, osvrćući se na evanđeoski tekst, u homiliji je pobliže objasnio što znači da je Krist trs, Njegov Otac vinogradar, a učenici mladice – loze na trsu. Istaknuo je važnost povezanosti s Kristom, a prekid odnosa i povezanosti s njime znači isto što i odvajanje loze od trsa: sigurnu smrt. Osim toga, zajedništvo s Isusom postoji i treba postojati prije bilo kakvog našeg djelovanja i pastoralnog rada jer primarnije je biti povezan s trsom - s Kristom, nego nešto činiti. Nadalje, nadbiskup je bogoslovima ukazao na važnost teološkog studija te dublje upoznavanje s Kristom kroz molitveni i sakramentalni život. Govorio je i o određivanju životnih prioriteta. „Slikom loze i trsa Isus nam kaže da treba znati odrediti, a potom i slijediti, prioritete svoga života. Prava vrijednost traži uvijek i primjerenu brigu. Za takve vrijednosti itekako se isplati žrtvovati i u njih ulagati. Podizanje materijalnoga standarda bez snaženja duha i promicanja duhovnih vrijednosti vodi čovječanstvo u smrt. To je kao loza odrezana od trsa, kao grana odrezana od stabla. Što koristi, reče Isus, da čovjek stekne i cijeli svijet, a životu svome naudi. Umor, bezvoljnost, izostanak poletnosti i zajedništva, individualizam i samodostatnost, upućuju na usahlu vjeru", istaknuo je nadbiskup Hranić. Svoja promišljanja nadbiskup je objedinio u geslu susreta „Živite dostojno poziva kojim ste pozvani" pozivajući se na sv. Pavla koji naglašava da se taj poziv živi u otajstvenom Kristovom tijelu - Crkvi i to samo blagošću i poniznošću, u strpljivosti i velikodušnosti, kroz različite službe i karizme, podnoseći jedni druge u ljubavi, čuvajući jedinstvo Duha svezom mira - u vidu buduće eshatološke proslave.

Usljedio je prigodni program u Svečanoj dvorani biskupa Antuna Mandića Središnje nadbiskupijske i fakultetske knjižnice. Pozdravnu riječ održao je mo Ivan Andrić, rektor Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu. Na šaljiv način usporedio je kongres s bumerangom koji je bačen iz Đakova, prošao je kroz Zagreb, Sarajevo, Split, Rijeku, Pulu i sada se ponovno vratio u Đakovu. Oslanjajući se na samo geslo, mo Andrić istaknuo je kako je papa Ivan Pavao II. iste riječi upotrijebio kao uvod u svoju homiliju u Osijeku 2003. godine te jasno dao na znanje da je jedini kršćanski poziv, poziv na svetost. Tumačeći ovo rektor je naglasio: „Ako taj poziv mora doprijeti do srca svakoga kršćanina, onda još snažnije mora doprijeti do srca nas, bogoslova i svećenika, jer nas je Krist posebnim pozivom izabrao za rast Crkve i posvećenje svijeta, te bi u nama trebao uroditi jasnim i srdačnim odgovorom. Zato nam svima želim da nas ovaj skup učvrsti na putu svetosti." Nakon rektorove dobrodošlice, svaka je bogoslovija dobila priliku reći nešto o sebi koristeći film, prezentaciju ili pjesmu. Program predstavljanja vodili su duktor đakovačkog Sjemeništa Dominik Nedeljković, bogoslov pete godine, i viceduktor

Matej Perić, bogoslov četvrte godine.

Poslijepodnevni program obuhvatio je sportsko-rekreacijske aktivnosti te turistički obilazak grada. Održana su natjecanja iz raznih sportova: nogometa, košarke, stolnog tenisa, šaha te bočanja. Prvo mjesto u nogometu, nakon osam godina, ponovno su osvojili bogoslovi đakovačkog Sjemeništa. Zagrebački bogoslovi prvaci su u košarci i stolnom tenisu, splitski u bočanju, dok su bogoslovi s Jordanovca uzeli prvo mjesto u šahu. Ostali sudionici Kongresa koji nisu bili zainteresirani za sport posjetili su značajnija mjesta u Đakovu - katedralu, samostan milosrdnih sestara Sv. križa, Spomen-muzej biskupa Strossmayera, Državnu ergelu lipicanaca itd.

Na kraju dana održana je svečana večernja molitva u đakovačkoj župi Dobrog Pastira. Vespere je predvodio mons. Hranić te je tom prigodom održao kratki nagovor, a pjevanje su predvodili đakovački bogoslovi. Ističući kako su kršćani postali baštinicima Božjih obećanja i njegova blagoslova pridržanog za Izraelski narod, mons. Hranić rekao je: „Po krsnom preporođenju svanuo je dan u kojemu svi postaju dionicima Kristova kraljevskog dostojanstva. Umjesto preko predstavnika, sada se svi članovi novoga naroda Božjega - Crkve, mogu osobno približiti Bogu. Vi nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Ne-mili, a sada Mili. Nitko više ne treba ostati pred vratima kroz koja je samo svećenik ulazio u svetište i ondje prema židovskim običajima, u ime naroda, prinosiso žrtvu. Sada su svećeničkim dostojanstvom obdareni svi članovi novoga Božjega naroda. Pripadnici Božjega naroda zato više nisu odvojeni od Božje blizine, nego po Božjoj blizini koja je omogućena i ponuđena svima, svi se sjedinjuju s Bogom. Kršćani su tako sveti narod, zajednica i zajedništvo koje postoji zahvaljujući Kristu. Taj privilegij kojim je obdaren novi narod Božji - članovi Crkve, sa sobom donosi zahtjev svjedočanstva velikih Božjih djela i navještaja Božje dobrote svim ljudima.”

Dekan Đakovačkoga dekanata i župnik ove župe preč. Josip Ivešić izrazio je dobrodošlicu bogoslovima i njihovim poglavarima te istaknuo kako je to poseban i jedinstven događaj za ovu župu. Nakon večernje molitve, druženje se nastavilo zajedničkom večerom u Hotelu Blaža, a Zagrebački band bogoslova glazbom je obogatio druženje te su tijekom večere podijeljeni trofeji u obliku vukovarskog vodotornja za pobjede u sportskim natjecanjima.

U nedjelju 29. travnja bogoslovi su sudjelovali na misnim slavljinama u župama čije su im obitelji omogućile prenoćište tijekom boravka u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji. Bogoslovi Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa iz Zagreba boravili su u župi sv. Ćirila i Metoda te u župi Preslavnog Imena Marijina u Osijeku. Bogoslovi Vrhbosanskog sjemeništa bili su smješteni u župi Uzvišenja sv. Križa u Osijeku, riječki bogoslovi u župi sv. Luke u Josipovcu, Bogoslovi sjemeništa „Redemptoris Mater” iz Pule u župi Svih svetih Đakovo, a bogoslovi sjemeništa „Redemptoris Mater” iz Sarajeva u župi Dobrog Pastira Đakovu, dok su splitski bogoslovi boravili i misno slavljem animirali u župi Bezgrešnog Srca Marijina u Slavanskom Brodu. Nakon prijepodnevnih euharistijskih slavlja i ručka u obiteljima, sudionici Kongresa uputili su se u svoja sjemeništa, a sljedeći – VIII. kongres bogoslova zakazan je 2020. godine u Sarajevu.

Svečana akademija u čast imenovanoga hvarškoga biskupa Petra Palića

Akademiju je osmislio i pripremio apostolski administrator Hvarske biskupije mons. Slobodan Štambuk, kojemu je srdačno zahvalio hvarski župnik don Mili Plenković, izražavajući imenovanom biskupu dr. Paliću dobrodošlicu i svako dobro u budućem životu i biskupskoj službi

Hvar, 29.4.2018. (IKA) – Svečana akademija posvećena imenovanom hvarskom biskupu mons. Petru Paliću, svećeniku Dubrovačke biskupije, održana je u večernjima satima na uočnicu njegova biskupskoga ređenja, u nedjelju 29. travnja, u katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru.

„Mali bubnjar” najavio je program. Potom je Gradska glazba Hvar izvela pjesmu „Krist na žalu”. Brojna hvarska djeca u bijelim haljinama, izvodeći svoj posebni glazbeno-scenski program, pozdravila su mons. Palića kao i glazbeni sastavi grada Hvara; i to muške klape „Galešnik” s pjesmom „Veličaj”, „Pharia” s pjesmom „Blize, o Bože moj”, zatim glazbeno-scensko udruženje Stella Maris s „Ode oldoju vici”, Pjevačko društvo Hvar s pjesmom „Gloria” i ženska klapa „Bodulke” s pjesmom „Raspelo na žalu”. Po završetku nastupa „Bodulke” su čestitale imenovanom hvarskom biskupu, kojemu su djeca donijela veliki križ na poljubac i bukete cvijeća. Pri kraju akademije brojna djeca izvela su program „Djevojčica i njezina mama” te mons. Paliću darovali onoliko crvenih ruža koliko on ima godina. Na kraju akademije Gradska glazba Hvar i ostali glazbenici odsvirali su i otpjevali pjesmu „To je Tvoja zemlja”. Vrhunskim glazbenim izvedbama i scenskim programom pridonijeli su Vinka Šurlin, prof. Tomi Domančić i Ana Sansović. A svojim nastupom prepunu hvarsku katedralu, ponajviše Dubrovčana i Janjevaca iz Zagreba i drugih mjesta, oduševio je ministrant Noa, odjeven u biskupsko odijelo, da bi nazočnima ispričao kako je „Krist jednom pošao u šetnju”. Uz njega su bili sveti Nikola, biskup, i sveti Ante. Oni zajednički svrate u janjevačke krajeve te uđu u kuću obitelji Palić. U toj obitelji sv. Nikola, biskup, prvi je zapazio i zapamtio dječaka Petra. Stoga šapne Isusu Kristu, ukazavši mu na stidljivoga dječaka, dodavši kako bi „Mali jednoga dana mogao postati i biskup”.

Akademiju je osmislio i pripremio apostolski administrator Hvarske biskupije mons. Slobodan Štambuk, kojemu je srdačno zahvalio hvarski župnik don Mili Plenković izražavajući imenovanom biskupu dr. Paliću dobrodošlicu i svako dobro u budućem životu i biskupskoj službi.

Uz mons. Palića na akademiji su sudjelovali apostolski nuncij Giuseppe Pinto, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije i zadarski nadbiskup Želimir Puljić, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, dvadesetak biskupa i drugih crkvenih uglednika te svećenici, redovnici, redovnice i predstavnici društvenoga i političkoga života. Sve ih je toplo pozdravio mons. Štambuk koji je svome nasljedniku mons. Paliću kazao: „Sutra ćeš biti zaređen, posvećen za najmlađega biskupa u Republici Hrvatskoj. Tako ću glasno reći, to je Tvoja zemlja, Petre. Kreni u lov, imaš dovoljno mora! Nadam se da će biti i dovoljno riba, osobito na desnoj strani, a nadam se da ćeš ponekoga incuna naći i na onoj lijevoj strani”.

Pred početak akademije misno slavljem trećeg dana trodnevnice predvodio je banjolučki biskup Franjo Komarica, a liturgijsko pjevanje predvodili su mladi „VIS-a stvoreni” i grupa „Mirjam” iz Hvara pod ravnanjem i harmonijskom pratnjom maestre Klare Milatić i Slavka Reljića.

Slavlje biskupskoga ređenja mons. Petra Palića

Hvar, 30.4.2018. (IKA) – Svečanom ulaznom procesijom hrvatskih nadbiskupa i biskupa praćenom zvonjavom zvona od biskupskoga dvora do katedrale Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru i uvodnom pjesmom katedralnoga zbora „Gospodin slavno uskrsnu” počelo je u ponedjeljak 30. travnja slavlje biskupskoga ređenja mons. Petra Palića, imenovanoga hvarskoga biskupa. Glavni zareditelj bio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, a suzareditelji apostolski upravitelj Hvarske biskupije mons. Slobodan Štambuk i dubrovački biskup Mate Uzinić. U euharistijskom slavlju biskupskoga ređenja sudjelovali su apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giuseppe Pinto, apostolski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović, apostolski nuncij nadbiskup Martin Vidović, vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, nadbiskupi i metropolite Crkve u Hrvata, đakovačko-osječki Đuro Hranić, riječki Ivan Devčić i splitsko-makarski Marin Barišić. Koncelebrirali su i biskupi iz Hrvatske i inozemstva, te brojni dijecezanski, gostujući i redovnički svećenici.

Ređenika su do oltara dopratili mons. Nikola Dučkić, bivši župnik iz ređenikove rodne župe, i vlč. Mario Migles, župnik župe Svih svetih u Sesvetama. Obrede liturgijskoga slavlja pojasnio je na početku župnik župe sv. Nikole u Komiži Ivica Huljev, dok su ceremonijari bili župni vikar u Hvaru Ivan Jurin i župnik župe Uznesenja Marijina u Visu Milan Šarić. Prvo čitanje iz Knjige proroka Jeremije navijestila je vjeroučiteljica u Hvarskoj biskupiji Marijeta Radić, a drugo iz Pavlove poslanice Korinćanima vjeroučitelj iz Hvara Zoran Sansović. Evanđeoski ulomak svečano je navijestio đakon Hvarske biskupije Toni Aviani. Uime prezbitera i Božjega puka Hvarske biskupije mons. Stanko Jerčić, dosadašnji generalni vikar Hvarske biskupije, obratio se nadbiskupu Puljiću s molbom da zaredi svećenika Petra za biskupa mjesne Crkve. Apostolski nuncij u Hrvatskoj Giuseppe Pinto i prvi tajnik apostolske nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak pročitali su zatim apostolski nalog o biskupskome imenovanju. Bulu imenovanja nuncij je potom pokazao narodu.

„Dragi Petre, kad sam početkom ožujka primio obavijest o tvom imenovanju hvarskim biskupom, uputio sam ti čestitku sa željom da svu svoju brigu prepustiš i povjeriš Onome koji sve vodi i svime upravlja. A uhodane trase Tvojih časnih predšasnika Slobodana, Celestina, Fulgencija i drugih, dovoljan su ti smjerokaz na tom putu. Uz to mnogo je onih koji će te pratiti svojim molitvama: od svećenika, redovnika i redovnika, do zauzetih i odanih vjernika laika ove časne biskupije. I dok harno zahvaljujem tvome predšasniku mons. Slobodanu Štambuku za sve dobro što je učinio na razini ne samo ove trootočke biskupije, već i diljem naše Domovine i šire, tebi čestitam na povjerenju koje ti je ukazano i želim neka Te Gospodin blagoslovi i čuva. Neka Te Krist, koji Te pozvao još od utrobe Tvoje majke Zore, ispunja radošću, hrabrošću i zahvalnošću”, istaknuo je u propovijedi nadbiskup Puljić.

Rekao je da za svako duhovno zvanje kažemo da spada u područje „otajstva vjere”, „dar i otajstvo”, te posebno spomenuo svjedočanstvo don Petrova dugogodišnjeg župnika Dučkića koji je novoga biskupa uputio u sjemenište te ga danas dopratio do oltara. Radost zbog ređenja novog biskupa osjećaju i dijele mnogi, rekao je glavni reditelj u propovijedi. „Od svećenika i vjernika ove biskupije kojoj si poslan predsjedati u ljubavi, preko tvoga rodnoga Janjeva i Janjevaca diljem Hrvatske, do Dubrovačke biskupije u kojoj si donedavno djelovao. Raduje se i tvoj pokojni otac Antun koji iz rajskih visina prati i molitvama zalijeva ovu

svečanost. Raduju se okupljeni nadbiskupi i biskupi kojima si kao generalni tajnik vjerno i odano služio. Tu su i brojni Tvoji prijatelji i kolege iz zemlje i inozemstva koji su došli svojom nazočnošću i svojom molitvom dati duhovnu potporu. U tom znakovitom činu molitvene nazočnosti slušamo jeku povijesti uobličenu u izreci i poticaju praocu našem Abrahamu: „Ne boj se, Abrahamo, krenuti kamo te šaljem” (Post 15, 1). „Ne boj se, Izraele, ja sam te otkupio. Imenom sam te zazvao: Ti si moj” (Iz 43, 1). „Ne boj se poruga ljudskih i ne dršci pred njima, jer ja sam s tobom” (Jer 1,17). To su poticaji ohrabrenja koje Duh Sveti danas upućuje i tebi, dragi Petre, da se ne bojiš svojih slabosti kad Bog zove. Predaj se njegovoj Providnosti potpuno i bez pridržaja i on će te voditi. I sve ćeš moći u Onome koji te krijepi i jača”, posvjedočio je nadbiskup Puljić.

Protumačio je službu biskupa usporedivši je s ulogom sv. Josipa jer su pozvani biti vjerni i mudri očevi i čuvari biskupijske obitelji. „U stara vremena nazivali su ih 'anđelima Crkve', poput onih zabilježenih u Ivanovu Otkrivenju. Anđeli, naime, stoje pred licem Božjim i puno mole za povjerene duše. Tako i biskup ima biti čovjek molitve koji Bogu preporučuje i zagovara svoje stado”, podsjetio je nadbiskup Puljić, te dodao: „Analizom tekstova u Matejevu evanđelju u kojima Isus govori i opisuje kakvi bi imali biti sluge kojima Gospodin povjerava svoja zaduženja, otkrivamo tri bitne odlike koje bi imale biti sastavnim dijelom ređenikove osobnosti. To je vjernost u upravljanju povjerenim blagom, kao i mudrosti koja ne sudi prema željama i strastima, već se trudi otkrivati istinu i onda kad je neugodna. I treća odlika kojom Isus opisuje vjernoga slugu jest dobrota: „Slugo dobri i vjerni, uđi u veselje gospodara svoga.” „Onaj, dakle, na koga se polažu ruke ima biti čovjek Božji, čovjek molitve, vjeran, pobožan, razborit i dobar. A njegova duša ima biti trajno otvorena Bogu jer zna da od njega dolazi svaki dobar dar”, sažeo je nadbiskup Puljić, te posvjedočio: „U svijetu nesigurnosti i konfuzije biskup ima biti onaj koji vojuje, usmjerava i rasvjetljuje. Ovo posljednje dobiva svoje osobito značenje na otoku i u gradu kojega su već stari Grci nazivali svjetionikom, „Pharosom”. Biskupu „Pharosa”, dakle, pripada u zadatak biti svjetionikom koji usmjerava i rasvjetljuje.” „Kao nasljednik apostola biskup snagom svetoga Reda postaje vidljivim principom i garantom jedinstva partikularne Crkve. I njemu je kao i alkaru potrebno „oštro oko i sigurna ruka”. O tomu slikovito govore usporedbe iz Svetog pisma koje opisuju službu biskupa kao „pastira, ribara, stražara, čuvara, oca, brata, prijatelja, tješitelja i učitelja”. Svaka od ovih slika ima svoju težinu, svoje značenje i obilježje. Posebice je upečatljiva uloga stražara koji bdije i uočava što se to u nejasnim okolnostima zbiva”, pojasnio je nadbiskup Puljić, rekavši da kao učitelj vjere i morala biskup je ne samo voditelj i liturg, već i učitelj vjere. On je javni svjedok evanđelja koji svjedoči što vjeruje, te prosuđuje i na primjeren način nalaže što se ima vjerovati. A u slučajevima otpada mora bez straha preuzeti ulogu proroka, pa odgovorno i hrabro naviještati kršćanske istine i prave vrednote. I dok srcem dobroga pastira ide tražiti što je izgubljeno, neće se ustručavati govoriti o „krivim i zavodljivim ideologijama koje šire poluistine o čovjeku i svijetu”. Istim stavom jasnoće i odvažnosti on će opominjati i upozoravati i na procese nezdravih i neprihvatljivih ideja i nazora koji se mogu pojaviti i u vjerničkim redovima. Upravimo, stoga, svoje duše prema nebu i molimo zaufano i žarko za novoga biskupa Petra i poželimo neka kao „Kristov vojnika i Božji vitez” bude na visini zadataka koje mu Crkva danas povjerava. Stoga, sve nas koji smo došli nazočiti ovom otajstvenom događaju, liturgija potiče i poziva sudjelovati

sabrano i pobožno u svetom obredu ređenja."

Na kraju propovijedi predsjednik HBK zaključio je: „Ovaj otajstveni događaj dar je don Petru i njegovoj Hvarskoj biskupiji. Molimo neka i on bude velikodušno uzdarje Bogu, Crkvi i povjerenom puku ove časne Hvarske biskupije. Gospodin koji ga je pozvao i odabrao, neka do kraja izvede ono što je započeo na njegovu krštenju, u Janjevu 1972. godine."

Nakon propovijedi uslijedilo je obećanje izabranika o nakani čuvanja vjere i vršenja službe, te pjevanje litanija Svih svetih. Središnji obred biskupskoga ređenja počeo je obećanjem izabranika za biskupsku službu upućenom glavnome zaređitelju nadbiskupu Puljiću. U tijeku prostracije ređenika pred oltarom hvarske katedrale otpjevane su litanijske prošnje. Ređenik je, zatim, pristupio zaređitelju nadbiskupu Puljiću koji je položio ruke izabraniku na glavu, nakon čega su to učinili suzaređitelji te okupljeni nadbiskupi i biskupi. Nadbiskup Puljić položio je na glavu ređenika otvoreni evanđelistar za čega je izgovorena molitva ređenja. U nastavku obreda mons. Paliću pomazana je glava uljem krizme koje je posvećeno na uskrsnu srijedu u hvarskoj župi Svetoga Duha u Vrbanju. Biskup Palić primio je, zatim, obilježja biskupske službe. Prsten postavljen na prstenjak desne ruke dar je vjernika Janjevaca, izrađen u zlatarni Dodić u Zagrebu. Mitra je dar župe sv. Ivana XXIII., pape, iz Zagreba, dok je pastirski štap dar svećenika Hvarske biskupije. Nadbiskup Puljić poveo je novozaređenoga biskupa do katedre gdje je uslijedila razmjena poljupca mira između biskupa Palića i nazočnoga episkopata.

U prinosu darova komad rude iz Janjeva, koje je kroz povijest bilo poznato po rudnicima i rudnim bogatstvima, prinio je mladić Anton Palić, biskupov nećak i djevojke iz Janjeva i Kistanja. Kruh i vino prinijeli su predstavnici hvarskih bratovština Sv. Nikole i Sv. Križa.

Na završetku misnog slavlja održani su prigodni govori. Prvi je održao splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić. Zahvalio je biskupu Štambuku za „suradnju i prijateljstvo koje si unosio među nas pastire Splitske crkvene pokrajine. Želim Ti mirno more i dugu plovidbu na moru života."

„Mladi brate biskupe Petre, uime braće biskupa sufragana naše metropolije, Tebi kličem: dobro nam došao!", nastavio je metropolit Barišić. „Tvoje imenovanje je prije svega radost za vjernike i svećenike sada Tvoje Hvarske biskupije, a isto tako radost je i ponos Janjevaca, Tvoje rodbine i svih Letničana. Mnogi su od njih danas ovdje među nama, a siguran sam da će Te trajno pratiti svojim molitvama. Tvoje svećeničko iskustvo, pastirska spremnost i pastoralna svježina neka bude blagoslov za sve nas biskupe, svećenike, redovnike, redovnice i vjerni puk ne samo ove biskupije, nego čitave Splitske metropolije", rekao je nadbiskup Barišić i zaključio: „U Tvojem današnjem i svakodnevnom odgovoru na ovo Gospodinovo pitanje rađa se i gradi Tvoj pastirski plan, određuje se smjer broda kojem si Ti kapetan i puni se mreža s kojom ćeš Ti, u zajedništvu sa svojom braćom i sestrama u vjeri, ribariti. Blagoslovljen Ti koji nam dolaziš uime Gospodnje!"

Uime svećenika Hvarske biskupije, te redovnika i redovnica novog biskupa mons. Petra Palića pozdravio je Toni Plenković, dekan Bračkoga dekanata koji je prvo izrazio zahvalnost dosadašnjem biskupu Slobodanu Štambuku, spomenuvši kako je on na isti ovaj dan prije 29 godina započeo svoju službu u ovoj mjesnoj Crkvi koja se danas zaključuje. „Hvala vam na svim dobrima koje je po vašim nastojanjima ova biskupija primila, zbog kojih vam je zahvalna. Usmjeravali ste nas Bogu i povezivali s Njim,

neka vam On udijeli milost da još dugo poživate u zasluženom miru i da sav puk otočke Crkve pratite svojim molitvama." Novom biskupu Paliću dekan Plenković kazao je: "Dragi biskupe Petre! Danas započinje naš zajednički hod. Dobro nam došli!", istaknuvši kako je mnoštvo faktora koji ovu biskupiju čine specifičnom, od geografskih do pastoralnih. „Želimo s Vama nastaviti izgrađivati Božje kraljevstvo na ovim otocima slijedeći taj Njegov primjer svjesni da Crkva ne živi ni od čuvanja slavni škrija, ni od povoljnih vjetrova svijeta, kamoli od udobnosti življenja u uvriježenom, nego samo od snage Duha kojeg primamo iz živog odnosa s Njim!", zaključio je dekan Plenković obećavajući novom biskupu „podršku u izazovima koje ova služba stavlja pred Vas".

Anna Sansović uime vjernika izrazila je dobrodošlicu novom biskupu, zahvalivši Bogu na tom blagoslovu poželjela je biskupu Paliću „mnogo strpljenja i ljubavi u radu".

Dosadašnji hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk također se obratio novozaređenom biskupu Petru Paliću, ohrabrujući ga na početku njegove službe. Prvo se obratio Bogu, moleći da ova biskupija ostane vjerna Njemu i njegovim planovima, da se ne izgubi nijedna kockica njene povijesti. „Petre, hajmo loviti ljude!", podsjetio je biskup Štambuk, dodavši kako ljude nije lako uloviti. „Preuzmi hrabro kormilo", potaknuo ga je, nabrojivši otoke Hvarske biskupije. Poželio mu je da se smiri more i da mu bude dobar vjetar, njemu, anđelu otoka Hvara, Brača i Visa. „I ne zaboravi, ti si Petar i neka na toj vjeri počiva vjera naroda našega", ohrabrio ga je i potaknuo da baci mrežu i na desnu i na lijevu stranu.

Misu, u izravnom prijenosu na Drugome programu Hrvatske televizije i Hrvatskoga katoličkog radija, uveličali su mješoviti katedralni zbor Sv. Cecilije, mješoviti zbor Janjevo iz Zagreba i župni zbor Sv. Cecilije iz Kistanja. Na slavlje biskupskoga ređenja pristiglo je više tisuća vjernika koji su u potpunosti ispunili središnji hvarski trg Sv. Stjepana i koji su misu pratili preko video-zida na pročelju katedrale.

„Ja sam Petar, vaš brat"

Zahvalna riječ novoga hvarskog biskupa Petra Palića na misi ređenja

Hvar, 30.4.2018. (IKA) – Na kraju euharistijskoga slavlja biskupskoga ređenja, novi hvarski biskup Petar Palić uputio je zahvalu svima nazočnima kao i svima koji su ga pratili na njegovu životnome i svećeničkome putu. „Ja sam Petar, Vaš brat po krvi, koja kola u meni od onoga časa kad je Gospodin odlučio pozvati me u život u jednoj prosječnoj janjevačkoj obitelji, koja je čuvala i još uvijek čuva živo sjećanje na svoje korijene od početka 14. stoljeća, one hrvatske i dubrovačke, na vjetrometini povijesnih kosovskih zbivanja. Otkucaji tih janjevačkih srdaca, koja ljube Crkvu, Domovinu i svoj hrvatski narod, još se uvijek čuju i miješaju sa zvukom drugog najstarijeg zvona u Hrvata, koje od 1368. godine do danas neprestano zvuče na zvoniku janjevačke župne crkve sv. Nikole". Zatim je uputio zavalu Bogu za dar života, svećeništva i biskupskoga poslanja, te roditeljima, obitelji, papi Franji na ukazanoj povjerenju, braći u biskupstvu i svećeništvu, redovnicima i redovnicama i svem vjerničkome puku, „u čijem sudjelovanju u ovom slavlju ređenja prepoznajem znak podrške meni osobno, ali i ovoj partikularnoj Crkvi u naviještanju Božje Riječi i izgradnji Kraljevstva Božjega". Posebno je zahvalio zadarskome nadbiskupu Želimiru Puljiću po čijim je rukama primio red đakonata, prezbiterata i biskupski red, dosadašnjemu ordinariju biskupu Mati Uziniću te vjernicima Dubrovačke biskupije – koja ga je „primila, oplemenila, izgradila,

otvorila vidike i horizonte i koja će uvijek imati povlašteno mjesto u srcu i molitvama". Napose je zahvalio biskupu Slobodanu Štambuku, poželjevši da mu Gospodin, od kojega dolazi svaki dobar dar, bude nagrada, i neka Vam daruje blagoslovljene i radošću ispunjene umirovljeničke dane. Novi hvarski biskup zahvalio je svima koji su ga pratili molitvama kroz životni i svećenički put, te svim suradnicima u svim službama od Dubrovnika od Zagreba, kao i hodočasnici iz Janjeva, Kistanja, župa iz zagrebačke Dubrave, Letnice. „Draga braćo i sestre Janjevci i Letničani! Neka nam baština iz koje smo potekli i koju nosimo u svojim srcima i svjedočimo svojim životom, bude trajni poticaj na iskreno i zauzeto življenje evanđeoskih vrednota i vjernosti Bogu, Crkvi i svome narodu“, poželio je novi hvarski biskup. Na kraju je zahvalio svima koji su pridonijeli organizaciji slavlja, Odboru predvođenom katedralnim župnikom don Milijem Plenkovićem, kao i medijima, pjevačkim zborovima, poslužiteljima, bratimima, volonterima i redarima, Hrvatskoj policiji i svim vjernicima. „Zahvaljujem svima vama, predstavnicima društveno-političkog, kulturnog i znanstvenog života, na čestitkama i nazočnosti i pozivam vas i potičem da, kloneći se svih podjela, svoj pogled usmjerimo prema budućnosti i odgovornim radom za dobro svih građana i vjernika naše Domovine pridonosimo boljitku društva u kojemu živimo“, kazao je novi hvarski biskup.

„Dragi svećenici, redovnici i redovnice, dragi vjernici Hvarske biskupije, rasprostranjene na otocima Hvaru, Braču i Visu! Ja sam Petar, vaš brat! Crkva me po papi Franji šalje da od danas budem vaš pastir, otac, brat, prijatelj i pratitelj na životnom putu, rekao je biskup Palić obračunajući se svojoj pastvi. Bogata povijest i duhovni život ove biskupije baština je koju smo primili i koju moramo nastaviti čuvati, prenositi budućim pokoljenjima i na njoj graditi vlastitu budućnost. Kakva će ona biti, ovisi o nama samima, rekao je novi biskup dodajući da živimo u vremenu velikih izazova. Iskustvo nas uči da često stojimo pred neizvjesnošću svoga poslanja, isto kao što su i apostoli one noći stajali pred neizvjesnošću svoga ribolova. Njihov je cjelonoćni ribolov ostao bezuspješan, srce ispunjeno gorčinom, a ruke prazne, sve do trenutka dok nisu, prepoznavši Gospodina Isusa i potaknuti Njegovom riječju, bacili ponovno mreže. Čin izvan svake ljudske logike, djelo izvan svakog razumskog utemeljenja, rekao je biskup, pozivajući na prepoznavanje Gospodina u uspjesima i neuspjesima, u punini i praznini životnih okolnosti, i da bez straha krenu prema Njemu i dopuste mu da dođe k Nama, svjesni svoje grešnosti, ali i veličine dara njegova praštanja.

S tom sviješću i vjerom da je Uskrsnuli i danas s nama na lađi ove naše Hvarske Crkve, Crkve u našem narodu i sveopće Crkve, pozivam sve, da zagledani u lik naše najvjernije Odvjetnice i Majke, Blažene Djevice Marije, ohrabreni zagovorom sv. Stjepana, pape, Prošpera, Jurja i svih svetica i svetaca, nastavimo služiti ljudima našega vremena, naviještati i živjeti Radosnu vijest spasenja i u licu braće i sestara, osobito malenih i potrebnih, otkrivamo lice samoga Krista. In Verbo autem tuo! Na tvoju Riječ, Gospodine Isuse Kriste, predajemo se tebi i tvome poslanju! Na Tvoju riječ, jer vjerujemo da si i danas s nama i među nama“, zaključio je novi hvarski biskup Petar Palić zahvalnu riječ.

Nakon zahvale novoga biskupa, otpjevana je "Tebe Boga hvalimo" kao zahvala Gospodinu. Usljedio je svečani blagoslov, a na kraju svečane euharisije biskupskoga ređenja dana je hvala i Domovini pjevanjem "Lijepa naše".

Mons. Štambuk s novinarima poslije mise biskupskoga ređenja u Hvaru

Kroz svoje umirovljeničke dane želim dovršiti neke svoje memoare, osobito zabilježiti memoare iz ratnih dana, rekao biskup Štambuk

Hvar, 30.4.2018. (IKA) – Umirovljeni hvarski biskup Slobodan Štambuk obratio se novinarima u ponedjeljak 30. travnja poslije mise biskupskoga ređenja novoga hvarskoga biskupa Petra Palića. Osvrnuvši se na svoju biskupsku službu, izrazio je nadu da njegova riječ upućena vjernicima kroz te godine nije bila uzaludna te se, kako je rekao, trudio ostati vjeran Katoličkoj Crkvi. Ulaganje u čovjeka najvrjednije je ulaganje, rekao je mons. Štambuk. Na pitanje smatra li da je činjenica što je novi hvarski biskup najmlađi biskup u Hrvatskoj prednost ili nedostatak, mons. Štambuk ustvrdio je kako je siguran da će mu to biti prednost. Kad čovjek nema puno iskustva onda i ono malo iskustva ima veliku vrijednost. Zato je mladost novoga biskupa veliki plus, unatoč tome što mi stariji uvijek mislimo da je naše iskustvo nezamjenjivo. Ulaganje u čovjeka znači ulaganje u bazu svega, rekao je.

Na pitanje novinara što bi trebao značiti njegov poziv novome biskupu da baci svoju mrežu na lijevu stranu, Štambuk je odgovorio: „To znači ono isto zbog čega su se svi ljudi u crkvi nasmijali. To znači da ljudi razumiju. Sama reakcija ljudi govori da oni sami znaju o čemu se radi“.

Govoreći o posebnostima Hvarske biskupije, mons. Štambuk ustvrdio je kako je posebnost trootočke biskupije more koje, kako je rekao, „može biti perspektiva i u ekonomskom smislu riječi ako se stvari ljudski i kršćanski postave na svoje mjesto“.

Novinare je zanimalo i kako će provoditi svoje umirovljeničke dane. Mons. Štambuk poručio je kako će imati više vremena za one stvari koje ga zanimaju, izdvojivši posebno ljubav prema pisanju. Kroz svoje umirovljeničke dane želim dovršiti neke svoje memoare, osobito zabilježiti sjećanja iz ratnih dana, zaključio je umirovljeni hvarski biskup.

Nadbiskup Želimir Puljić: Vjerujem da će Petar odgovoriti na izazove

Izjava za medije predsjednika HBK nakon biskupskog ređenja mons. Petra Palića

Hvar, 30.4.2018. (IKA) – Predsjednik Hvarske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, glavni zareditelj novoga hvarskoga biskupa Petra Palića u ponedjeljak 30. travnja u hvarskoj katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, obratio se novinarima poslije slavlja biskupskoga ređenja. Poznajem Petra od studentskih dana. Zaredio sam ga za đakona i svećenika. Osim toga, povjeravao sam mu najodgovornije dužnosti, rekao je nadbiskup Puljić. Podsjetio je tako da je biskup Palić u Dubrovačkoj biskupiji obnašao dužnost predstojnika biskupijskoga Katehetskoga ureda do organizatora dočeka pape Ivana Pavla II. Dubrovniku za trećega pastirskog pohoda. Nadbiskup Puljić dodao je kako je i njegov nasljednik biskup Mate Uzinić, novome biskupu povjeravao važne dužnosti.

Na pitanje novinara je li u izboru mons. Palića papa Franjo odlučio birati biskupe koji se neće baviti politikom, mons. Puljić poručio je kako mu to nije poznato, ali kako se raduje imenovanju mons. Palića hvarskim biskupom. Podsjetio je pritom da Papa prethodno dobije prijedlog od biskupa i nuncija za imenovanje novoga biskupa. Papa je posljednji koji donosi odluku, naglasio je zadarski nadbiskup. Svoje

obraćanje medijima zaključio je riječima: „Drago nam je da je Božje oko, oko pape Franje palo na Petra te da će odgovoriti svim izazovima. Otoci su zaista izazov. Vjerujem da će Petar na njih uspjeti odgovoriti“.

Izjava za medije novoga hvarskog biskupa

Hvar, 30.4.2018. (IKA) - U izjavi za medije nakon liturgije na kojoj je zaređen za hvarskog biskupa mons. Petar Palić kazao je: „Htio bih ponoviti ono što sam rekao prigodom imenovanja, a to je da sam s osjećajima poniznosti, odgovornosti i zahvalnosti papi Franji i njegovoj odluci prihvatiti ovo imenovanje da budem hvarskim biskupom. To ću činiti onako kako Crkva i kako to vjernici očekuju.“

Na pitanje o demografskoj situaciji na otocima, gdje dolazi kao najmlađi hrvatski biskup, mons. Palić kazao je kako će „Hvarska biskupija surađivati sa svime onim što je dobro da bi se situacija promijenila“. „Naravno, to znači i poboljšati uvjete života kako bi se ova zajednica i dalje mogla razvijati i rasti“, rekao je biskup Palić.

Sudionici na slavlju biskupskoga ređenja mons. Petra Palića

Hvar, 30.4.2018. (IKA) – Na svečanoj misi biskupskoga ređenja mons. Petra Palića, novoga hvarskoga biskupa, koja je održana u ponedjeljak 30. travnja, sudjelovali su brojni uzvanici iz crkvenoga, političkoga i javnoga života. Uz predsjednika Hrvatske biskupske konferencije zadarskoga nadbiskupa Želimira Puljića koji je bio glavni zareditelj, koncelebrirali su gotovo svi biskupi iz Hrvatske te brojna izaslanstva iz inozemstva. Na misi ređenja sudjelovali su, uz ostale, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Giuseppe Pinto, apostolski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović, apostolski nuncij nadbiskup Martin Vidović, vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, zatim nadbiskupi i metropoliti: đakovačko-osječki Đuro Hranić, riječki Ivan Devčić i splitski Marin Barišić. Pristigao je i biskup biskupije Željezno iz Austrije mons. Egidije Živković, ljubljanski nadbiskup Stanislav Zore i ostali visoki crkveni službenici. U središnjoj lađi hvarske katedrale na misi je sudjelovalo gotovo dvije stotine svećenika.

Ređenju mons. Palića među istaknutim građanima i osobama iz javnoga života nazočili su izaslanik premijera Vlade RH Andreja Plenkovića ministar uprave Lovro Kušević, izaslanica predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar Kitarović savjetnica za društvene djelatnosti Renata Margaretić Urlić, saborski zastupnik Davor Ivo Stier, župan splitsko-dalmatinski Blaženko Boban, dožupan Luka Brčić, zamjenica župana dubrovačko-neretvanskoga Žaklina Marević, gradonačelnik Dubrovnika Mato Franković, predsjednik Gradskog vijeća grada Dubrovnika Marko Potrebić, gradonačelnik Zagreba Milan Bandić, gradonačelnik Hvara Rikardo Novak, brojni načelnici općina s područja Hvarske biskupije.

Slavlje biskupskoga ređenja na središnjemu hvarskom trgu Sv. Stjepana pratilo je više tisuća vjernika preko video-zida s pročelja katedrale. Osim brojnih vjernika sa sva tri otoka biskupije, misu biskupskoga ređenja pratili su brojni hodočasnici iz Kistanja i Zagreba, zatim iz Dubrovačke biskupije, vjernici iz ostalih dijelova domovine te rodbina i prijatelji ređenika.

Misa na Dan hrvatskih političkih zatvorenika u Crkvi hrvatskih mučenika

Misu je predvodio biskup u miru Mile Bogović koji je u homiliji iznio ideju Hrvatskog križnog puta od Bleiburga, preko Vukovara pa do Udbine

Udbina, 30.4.2018. (IKA) - Umirovljeni gospičko-senjski biskup Mile Bogović predslavio je u ponedjeljak 30. travnja tradicionalno misno slavlje na Dan političkih zatvorenika koji se obilježava na spomendan tragične pogibije Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana u Bečkom Novom Mestu 30. travnja 1647. Na misnom slavlju u Crkvi hrvatskih mučenika na Udbini okupilo se više stotina članova Hrvatskoga društva političkih zatvorenika iz svih dijelova Hrvatske na čelu s predsjednikom Markom Grubišićem. Uz biskupa Bogovića suslavio je čuvar svetišta vlč. Josip Šimatović a misu je uveličao Mješoviti katedralni zbor iz Đakova pod vodstvom vlč. maestra Ive Andrića i uz orguljsku pratnju Darija Kusture.

„Obilježavamo Dan sjećanja kada ističemo svoje uzore, nekada smo to radili 'skrivečki' a danas javno. Zahvaljujemo danas svima koji su svoje križeve podnijeli za hrvatsku domovinu“, rekao je na početku biskup Bogović te istaknuo da je civilizacijska i sveta dužnost države da svi stradali u hrvatskoj povijesti a posebno iz prošlog stoljeća u dvije tisuće masovnih grobišta, ponajviše u Sloveniji, budu pokopani. Svaki čovjek zaslužuje da ga se dostojanstveno pokopa a mi iz Komisije za martirologij nastojimo realizirati ideju Svehrvatskog groba na Krbavskom polju, jer se taj problem može riješiti samo na nacionalnoj razini. Sve države imaju naime nacionalna groblja a prostor podno CHM na Krbavskom polju je idealan jer je u svijesti naroda kao nacionalno grobište s 10 tisuća žrtava od 10. rujna 1492. Biskup je na kraju iznio i ideju Hrvatskoga križnog puta od Bleiburga, preko Vukovara pa do Udbine, istaknuvši da nitko kao politički zatvorenici ne poznaju bolje tu problematiku.

Čuvar svetišta vlč. Šimatović zahvalio je političkim zatvorenicima na stalnoj skrbi o svetištu te porukama koje prenose diljem domovine. Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Marko Grubišić na kraju je poručio: „Vjera obnavlja svaku klonulost i apatiju u narodu, a danas neki žele Crkvu odbaciti pošto je ona orijentir hrvatskom narodu kada se nađe na vjetrometini povijesnih i društvenih silnica. HDPZ ima u svom planu dva glavna projekta, Memorijalni centar žrtava totalitarnih režima, Leksikon hrvatskih političkih zatvorenika i kao najnovije, prosvjedno pismo svim državnim institucijama protiv odluka Vijeća za suočavanje s prošlošću kojim se po njima ekskulpira bivši totalitarni sustav. Na misi su nazočili najstariji član 96-godišnji Juraj Maček, kao i članovi HDPZ iz Bosne i Hercegovine (Široki Brijeg, Posušje, Ljubuški, Čapljina, Kiseljak), Šibenika, Zagreba, Rijeke, Karlovca, Duge Rese, Ogulina, Đakova kao i istaknuti pojedinci Zdravka Bušić, Gordana Turić, Bosiljko Mišetić, Marinko Sopta i Franjo Jurčević.

Crkva u Hrvata

Održana skupština Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH

Sarajevo, 24.4.2018. (IKA/KTA) - Šesnaesta redovna skupština Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH) održana je 24. travnja u provincijalnom sjedištu Školskih sestara franjevki sarajevske Provincije na Bjelavama u Sarajevu. Skupštinom je predsjedao predsjednik Konferencije dr. fra Miljenko Šteko, a sudjelovali su svi provincijalni poglavari i poglavarice zajednica sa sjedištem u BiH, sedam predstavnika redovničkih zajednica čiji članovi djeluju u Bosni i Hercegovini, s provincijalnim sjedištem izvan BiH, kao i apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto te predsjednica Hrvatske redovničke konferencije s. Ana Marija Antolović, ASC. Predsjednik BK BiH vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić na početku Skupštine predslavio je misu u koncelecijaciji s predsjednikom KVRPP BiH, provincijalom Bosne Srebrene fra Jozom Marinčićem te kardinalovim tajnikom i prezbiterima članovima Konferencije. Kardinal Puljić također je izrekao homiliju i sudjelovao je u uvodnom dijelu rada skupa. Za vrijeme mise svirala je s. Julijana Djaković, provincijalna glavarica sestara milosrdnica.

Nakon dobrodošlice i uvodnog slova predsjednika Konferencije, svoje pozdrave sudionicima Skupštine su uputili kardinal Puljić i predsjednica HRK Antolović. Zatim se sudionicima obratio nuncij Pezzuto.

Uslijedilo je predavanje fra Danijela Nikolića o duhovnim zvanjima „Razumjeti i pratiti osobu u formaciji.“ Istaknuo je tri faze u razvojnom procesu dinamike rasta zvanja: „Faza privilegirano osjećaja“; „Faza imitiranja modela“ i „Faza samostalnog apostolskog djelovanja“. Uslijedila je rasprava. U popodnevnom radu predsjednik Konferencije i pročelnici povjerenstava koja djeluju pri KVRPP BiH podnijeli su izvješća. U završnom dijelu, potpredsjednica Konferencije i domaćin susreta s. Kata Karadža govorila je kratko o povijesti svoje redovničke zajednice i novoga provincijalnog sjedišta te zatvorila rad Skupštine.

Ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu posjetio HKM Dublin

Dublin, 24.4.2018. (IKA) – Ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislav Markić boravio je od 21. do 24. travnja u posjetu hrvatskim iseljenicima u Irskoj. U subotu 21. travnja vlč. Markić susreo se s najbližim suradnicima Hrvatske katoličke misije Dublin te vlč. Josipom Levakovićem, voditeljem misije. Na susretu je ravnatelj inozemne pastve govorio o važnosti, značenju i ulozi misijskoga Pastoralnoga vijeća koje misija doskora planira i osnovati - kao vid savjetodavnog vijeća koje osluškuje i prepoznaje, zajedno s voditeljem misije, potrebe misije, te planira njezin život i djelovanje.

U nedjelju je vlč. Markić predslavio euharistiju, a slavljju se pridružio i vlč. Marijan Vukov, župni vikar u župi Beaumont. Prenoseći pozdrave prvoga misionara - fra Ljubomira Šimunovića, voditelja HKM London, u propovijedi je govorio o važnosti vodstva u temelju kojega je ljubav i služenje. Pozvao je sve prisutne, kako izvještavaju iz HKM Dublin, na izgradnju uzajamnoga povjerenja kao važne stvarnosti u pravilnoj izgradnji, rastu i vodstvu zajednice. Naglasio je i važnost molitve za postojeća i nova svećenička i redovnička zvanja.

Rim: Biskup Bogdan s hodočasnicima u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima

Rim, 24.4.2018. (IKA) - U sklopu hodočašća na grobove apostolskih prvaka povodom 20. obljetnice uspostave Vojnoga ordinarijata u Republici Hrvatski šezdesetak pripadnika Hrvatske vojske i policije, među njima i polaznici Ratne škole „Ban Josip Jelačić“ te hrvatski branitelji, pohodili su u utorak 24. travnja Hrvatsku crkvu sv. Jeronima i susreli se s članovima Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima. U pratnji su, među ostalima, bili vojni biskup Jure Bogdan, ministar unutarnjih poslova dr. Davor Božinović, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, glavni ravnatelj policije Nikola Milina i zamjenik načelnika Glavnoga stožera Oružanih snaga general-pukovnik Drago Matanović. Susretu su također nazočili diplomatski predstavnici u Rimu: veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici Neven Pelicarić, veleposlanica Bosne i Hercegovine pri Svetoj Stolici Slavica Karačić i veleposlanik Republike Hrvatske pri Talijanskoj Republici Jasen Mesić.

Riječ dobrodošlice uputio je rektor Zavoda sv. Jeronima preč. Bože Radoš. Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Bogdan, a koncelebrirali su, među ostalim, generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MUP-a i Redarstvenih službi fra Frano Musić, OFM, dosadašnji generalni vikar o. Jakov Mamić, OCD.

Biskup Bogdan istaknuo je u homiliji kako je vjera u Isusa Krista izvor života koji kršćane osposobljuje za hrabro i strpljivo svjedočenje Evanđelja u svakodnevnim prilikama, bez obzira na povoljne ili nepovoljne društvene okolnosti. Prvo čitanje iz Djela apostolskih govori o progonu prve Crkve u Jeruzalemu i navještaju Evanđelja među poganima u Feniciji, na Cipru i u Siriji. „Nakon kamenovanja Stjepana uslijedio je progon Crkve u Jeruzalemu. Jedini su apostoli ostali u Jeruzalemu, a ostali su vjernici uglavnom pobjegli. No, unatoč nevoljama i bijegu, nisu klonuli. Dapače, prepoznali su prigodu da navijeste radosnu vijest Evanđelja žiteljima Antiohije i drugih poganskih krajeva. Njihova ljubav i hrabrost urodili su plodom: Ruka Gospodnja bijaše s njima te velik broj ljudi povjerovala i obrati se Gospodinu (Dj 11, 21). Kasnije tijekom povijesti, pa sve do naših dana, potvrdilo se da progoni i neprijateljstva ne mogu ušutkati Evanđelje. Protiv mržnje i zla borimo se ljubavlju i spremnošću na žrtvu, baš onako kako nam je Isus Krist pokazao svojim predanjem na križu“, istaknuo je biskup Bogdan.

Zatim se biskup osvrnuo na netom objavljenu Apostolsku pobudnicu Gaudete et exsultate kojom papa Franjo želi potaknuti sve kršćane, a osobite laike, da prihvate poziv na svetost u suvremenom svijetu. „Put prema istinski življenom kršćanstvu započinje u našem svagdašnjem životu. To je put sastavljen od malih koraka koji će nas dovesti do cilja ako njime budemo išli strpljivo i s pouzdanjem u Boga“, zaključio je biskup Bogdan, navodeći duhovni savjet sv. Toma Akvinskoga: „Bolje je šepati na pravome putu, nego trčati na krivome putu.“

Na završetku mise biskup Bogdan ukratko je predstavio povijest i značenje svetojeronimskih ustanova koje su prije nekoliko dana, 21. travnja, proslavile 565. obljetnicu djelovanja u Vječnom Gradu. Potom su se hodočasnici i gosti u zavodskim prostorijama susreli sa svećenicima studentima Zavoda sv. Jeronima.

Duhovno studijsko putovanje đakona u Bosnu i Hercegovinu

Zagreb, 25.4.2018. (IKA) - U sklopu programa Đakonske pastoralne godine, što ga priređuje Nadbiskupijski pastoralni institut u Zagrebu, održano je od 21. do 25. travnja duhovno-studijsko putovanje u Bosnu i Hercegovinu. Trideset tri đakona Zagrebačke i Zadarske nadbiskupije, Varaždinske, Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije, Murskosoboške biskupije, Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj, Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba, Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM, Provincije franjevac trećoredaca glagoljaša sv. Jeronima, Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, Hrvatske salezijanske provincije sv. Ivana Bosca i đakon Benediktinskog samostana sv. Kuzme i Damjana, posjetila su pod vodstvom prof. dr. Josipa Šimunovića, ravnatelja Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta i voditelja Đakonske pastoralne godine, i Darija Prskala, tajnika Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta središta crkvenoga života u susjednoj zemlji.

Prvog dana putovanja đakoni su posjetili trapističku opatiju „Marija Zvijezda“ u Banjoj Luci o čijoj povijesti je đakone upoznao o. Tomislav Topić. Đakoni su se zatim susreli se s banjolučkim biskupom Franjom Komaricom koji je goste upoznao s ranijom i nedavnom prošlošću svoje biskupije. U nastavku putovanja đakoni su posjetili svetište vrhbosanske nadbiskupije sv. Ivana Krstitelja u Podmilačju kod Jajaca, a u večernjim satima sudjelovali na euharistijskom slavlju s narodom u župi Sv. obitelji na Kupresu gdje im je domaćin bio župnik Tomislav Mlakić i vlč. Ivan Mršo koji je s đakonima boravio i u Sarajevu. Prvi dan duhovno-studijskog putovanja završen je dolaskom u Duhovni centar – „Karmel sv. Ilije“ na Buškom jezeru.

Drugoga dana putovanja đakoni su posjetili franjevački samostan i župu sv. Mihovila Arkanđela u Tomislavgradu gdje su u sklopu Nedjelje Dobroga Pastira sudjelovali na misnom slavlju u sklopu kojega su dvojica đakona govorila o svome duhovnom pozivu. O župi i samostanu goste su upoznali župnik fra Slaven Brekalo i gvardijan fra Sretan Čurčić. U popodnevnim satima đakoni su posjetili franjevački samostan Rama – Ščit u kojem ih je o životu u ramskom kraju, samostanu na Ščitu, etnografskom muzeju i uređenom dvorištu sa skulpturama poznatih umjetnika upoznao župnik fra Andrija Jozić. Dan je završio dolaskom u Duhovno-obrazovni centar „Emaus“ Caritasa Mostarsko-duvanjske biskupije u Potocima kod Mostara.

Trećeg dana putovanja đakoni su posjetili franjevački samostan i župu Uznesenja BDM na Širokom Brijegu gdje su pod vodstvom fra Vendelina Karačića razgledali crkvu, riznicu i franjevačku galeriju. Fra Vendelin posebno je goste upoznao s mučeništvom hercegovačkih franjevaca. Franjevački samostan i župa Humac kod Ljubuškog bili su sljedeća postaja putovanja. Na Humcu su đakoni, pod vodstvom gvardijana fra Darija Dodiga, razgledali novoobnovljenu staru kao i sadašnju župnu crkvu, obišli zbirku umjetnina „Majka“ i samostanski muzej. Nakon obilaska starog grada u Mostaru, đakoni su posjetili franjevački samostan i župnu crkvu Sv. Petra i Pavla u Mostaru gdje ih je primio provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM fra Miljenko Šteko, a đakone je s poviješću provincije upoznao fra Ante Marić koji ih je proveo kroz crkvu i samostan te pokazao samostansku knjižnicu s vrlo vrijednim fondom knjiga. U predvečerje, mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski Ratko Perić primio je đakone u kriпти katedrale i s njima slavio euharistiju u katedrali Marije Majke Crkve.

Četvrtog dana, đakoni su svoje putovanje nastavili boravkom u Sarajevu. U Samostanu sv. Antuna Padovanskoga na Bistrici đakone je u ime provincijala Franjevačke provincije Sv. Križa – Bosne Srebrene primio fra Ivan Šarčević. Pod vodstvom prof. Leonarda Valente đakoni su razgledali staru povijesnu jezgru Sarajeva i druge znamenitosti Sarajeva. Vrhbosanski nadbiskup i metropolit kardinal Vinko Puljić predvodio je euharistijsko slavlje u sarajevskoj katedrali na kojem su sudjelovali đakoni, a poslije mise kardinal je đakone primio u vrhbosanskom ordinarijatu. Kardinal Puljić predstavio je đakonima prigodnom prezentacijom stanje Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini od 1991. do 2017. godine. U drugom dijelu susreta đakoni su imali prigodu postaviti pitanja kardinalu Puljiću vezano za teme koje ih zanimaju. U večernjim satima đakoni su u KŠC-u „Sv. Josip“, u kojem su bili smješteni za vrijeme boravka u Sarajevu, imali susret s pomoćnim vrhbosanskim biskupom dr. Perom Sudarom koji je đakone поближе upoznao sa sustavom katoličkih školskih centara za Europu u Bosni i Hercegovini.

Posljednjega dana duhovno-studijskog putovanja đakoni su pod vodstvom vlč. Ljube Zelenike pogledali prostore KŠC-a „Sv. Josip“, a u samostanskoj crkvi Kraljice svete krunice s. Antonela Rašić, redovnica Družbe kćeri Božje ljubavi i poglavarica samostana sv. Josipa u Sarajevu upoznala je đakone s poviješću crkve i životu blaženih Drinskih mučenika.

U crkvi Sv. Alojzija Gonzage u KŠC „Petar Barbarić“ u Travniku đakoni su sudjelovali na euharistijskom slavlju koje je predvodio Željko Marić, rektor Nadbiskupskog sjemeništa. U homiliji vlč. Marić đakone je upoznao s životom i vjerničkim čašćenjem sluge Božjega Petra Barbarića. Svetište sv. Leopolda Bogdana Mandića u Maglaju bila je predzadnja postaja putovanja gdje je đakone dočekaо župnik i upravitelj svetišta Josip Jelić koji je govorio o nastanku i životu župe, posebno nakon katastrofalne poplave 2014. godine u kojoj je stradalo i samo svetište, a s đakonim je u crkve izmolio i pobožnosti u čast sv. Leopoldu. Posljednja točka putovanja bila je franjevački samostan i župa sv. Marka na Plehanu kraj Dervente, gdje su đakoni s franjevcima i okupljenim vjernicima molili Večernju. O svetištu i životu katolika u derventskom kraju đakonima su govorili župnik i gvardijan fra Anto Tomas i dekan Derventskoga dekanata i župnik u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Koraču fra Ivan Marić.

Svrha duhovno-studijskog putovanja đakona u Bosnu i Hercegovinu je upoznavanje sa situacijom Crkve i tamošnjih katolika, a imajući u vidu činjenicu kako priličan broj vjernika u župama u kojima đakoni vrše svoj praktikum ili će u njima kasnije kao svećenici pastoralno djelovati potječe upravo iz Bosne i Hercegovine.

Peti Međudekanski susret u Bosni i Hercegovini

Travnik, 26.4.2018. (IKA/KTA) - Peti Međudekanski susret u Bosni i Hercegovini održan je 26. travnja u prostorijama Nadbiskupijskog sjemeništa „Petar Barbarić“ u Travniku, koje ove godine obilježava 20. obljetnicu ponovnog otvaranja. Predsjedao je vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić, predsjednik BK BiH, a sudjelovali su svi članovi BK BiH, franjevački provincijali i generalni vikari iz Sarajeva i Mostara te biskupski vikar iz Banje Luke, članovi Vijeća za kler BK BiH i 24 od 28 dekana koliko ih ukupno ima u sve četiri biskupije u Bosni i Hercegovini: Banjolučkoj, Mostarsko-duvanjskoj, Trebinjsko-mrkanskoj i Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Nakon osvrta na najvažnije naglaske s prošloga

Međudekanskog susreta, sudionici su upoznati da je u Nedjelju solidarnosti u BiH, 4. ožujka, prikupljeno ukupno 143.720,00 KM te da će ta sredstva biti podijeljena na 85 župa koje imaju manje od po 200 vjernika u svim biskupijama u Bosni Hercegovini. Biskupi zahvaljuju svim vjernicima koji su svojim darom, a osobito svojom molitvom pokazali spremnost dati svoju potporu onima koji žive u župama s malim brojem vjernika među kojima je najveći broj onih župnih zajednica iz kojih su vjernici prisilno prognani u nedavnom ratu te onemogućeni da se vrate na svoja ognjišta u vremenu poraća. Zahvaljuju i svim svećenicima, redovnicima i redovnicama koji su u tu akciju ugradili i svoj doprinos.

Sudionici su saslušali izlaganje vojnog biskupa Tome Vukšića o temi „Demografska prisutnost katolika u Bosni i Hercegovini od 1996. do 2017: Stanje, procesi, budućnost, pitanja i pastoralni izazovi“. Upoznati su s demografskim procesima katolika u Bosni i Hercegovini nakon završetka rata, od 1996. do 2017., uključivo kao i s demografskim promjenama u BiH općenito. Rečeno je da to ne bi trebalo promatrati odvojeno od sličnih pojava kod pripadnika druga dva naroda u BiH niti odvojeno od sličnih događanja u okolnim zemljama u tom vremenu. Spomenuto je da je broj vjernika u pojedinim biskupijama u prvim godinama nakon rata polako rastao zbog povratka prognanika i iseljenika sve do 2003. godine uključivo, kada započinje opadati. Nakon osvrta na procese katoličkoga i hrvatskoga porasta i opadanja te na problem negativna priraštaja i novog iseljavanja katolika, rečeno je da je, uz brojne druge elemente, od sudbinske važnosti stavljanje snažna naglasaka na brigu za one koji su ostali u BiH, na zaustavljanje njihova iseljavanja i podizanje nataliteta. Spomenuto je i da bi od presudne koristi bilo da se donese državni plan demografske obnove i osnuje posebno Ministarstvo za njezinu provedbu. Također je u izlaganju istaknuto kako je u konkretnoj primjeni Evanđelja, nauk Crkve da je jedini njezin izvorni put „briga i odgovornost za čovjeka, kojega joj je povjerio sam Krist, (...) Riječ je o svakom čovjeku, jer svakoga obuhvaća otajstvo otkupljenja i sa svakim se Krist tim otajstvom zauvijek sjedinio“ (Ivan Pavao II., *Centesimus annus*, 53).

Sudionici su imali prigodu iznijeti razmišljanja, prijedloge i iskustva. Spomenuti si različiti razlozi, od neotvaranja radnih mjesta preko nedostatka strategije koju su trebali donijeti odgovorni na društveno-političkoj razini do neriješena unutarnjeg uređenja BiH, zbog kojih posebno mladi odlaze izvan svoje domovine. Provincijali, generalni vikari i dekani dijele zabrinutost biskupa za budućnost krajevne Crkve imajući na umu riječi svetoga pape Ivana Pavla II. upućene članovima Biskupske konferencije BiH, 13. travnja 1997. u Sarajevu: „To vas ne oslobađa obveze da dižete proročki glas te ukazujete na nasilja, raskrinkavate nepravde, nazivate zlo pravim imenom i svim zakonitim sredstvima branite povjerene vam zajednice... Ne bojte se jasno i glasno očitovati preko svih zakonitih sredstava koja su vam na raspolaganju i ne dopustite da vas zastraši ni jedna ovozemaljska vlast. A sada, nakon prepačenog nasilja valja ponovno izgrađivati ne samo kršćanske zajednice, nego također i građansko društvo pogođeno i raspršeno zbog tolikih nevolja. On je uz vas postavio svećenike, posvećene osobe i djelatno zauzete vjernike koji podupiru vaše naporno djelo i spremni su slušati vaš glas kako bi ponovno procvjetao navještaj koji spasava, ljubav koja osvježuje, solidarnost koja sve ujedinjuje“.

Biskupi potiču dekane, župnike i sve druge pastoralne djelatnike da se i ubuduće trajno zauzimaju za sve katolike koji su ostali u Bosni i Hercegovini i koji u njoj, unatoč svim

poteškoćama, vide svoju budućnost. Također ih potiču da uvijek budu otvoreni prema svima koji su otišli živjeti u druge zemlje te da, koliko im je to moguće, budu povezani s njima. Iznad svega pozivaju ih da sve vjernike hrane Božjom riječju i svetim sakramentima i tako gaje nadu utemeljenu na Kristu uskrsnome. Sve vjernike biskupi ponovno potiču da u srcu gaje vjeru u Božju providnost i žive u skladu s Evanđeljem. Osobito pozivaju sve na međusobnu solidarnost svjesni važnosti uzajamne povezanosti, ali i konkretnih načina potpore i ljudske blizine. Još jednom ponavljaju svoj poziv „svim katolicima u svojim biskupijskim zajednicama u Bosni Hercegovini da se svi zajedno i svatko osobno, obiteljski i kao članovi župnih zajednica, od svetkovine slavlja Blagovijesti, koja se ove godine liturgijski obilježava 9. travnja, do svršetka Gospina mjeseca svibnja, povežemo u moljenju Gospine krunice na zajedničku nakanu: duhovna obnova katolika u cijeloj krajevnoj Crkvi u BiH“.

Susret je završen svečanim euharistijskim slavljem u sjemenišnoj crkvi Sv. Alojzija Gonzage uz sudjelovanje brojnih hodočasnika koji su molili pokraj groba časnog sl. Božjega Petra Barbarića. Euharistijsko slavlje prevodio je i propovijedao kardinal Puljić.

Dijecezanski biskupi također su se susreli sa sjemeništarcima svojih biskupija, izvijestilo je Tajništvo BK BiH.

Hodočasničko slavlje na Plehanu

Središnji događaj ovogodišnje vjersko-kulturne manifestacije Dani Plehana u župi sv. Marka na Plehanu u Bosanskoj Posavini

Plehan, 28.4.2018. (IKA) - Središnji događaj ovogodišnje vjersko-kulturne manifestacije Dani Plehana, koji su u župi sv. Marka na Plehanu u Bosanskoj Posavini započeli u ponedjeljak 23. travnja, bila je hodočasnička misa koju je u subotu 28. travnja predvodio ovogodišnji mladomisnik fra Augustin Čordaš, župni vikar župe Uznesenja BDM u Širokom Brijegu. Uz domaćeg gvardijana fra Antu Tomasa i derventskog dekana fra Ivana Marića suslavila su još dvanaestorica svećenika. Vanjska proslava sv. Marka, tradicionalno se poslije posljednjega rata slavi prve subote nakon njegova blagdana kako bi što više Plehančana raseljenih diljem svijeta moglo doći u svoj rodni kraj barem za taj događaj, koji je nekada bio zasigurno jedan od najvećih događaja ne samo za Plehan nego i cijeli taj kraj.

Među mnogobrojnim Plehančanima, koji su za tu prigodu došli iz raznih krajeva svijeta, nazočne su bile redovnice te predstavnici društveno političkih vlasti, koji su došli sa svojim suprugama: ministar Davor Čordaš, Marjan Klajić, predsjednik općinskog vijeća Derventa, te slavonskobrodski gradonačelnik Mirko Duspara.

Na početku homilije fra Augustin naglasio je da je Božja riječ uvijek mlada, da ne stari, uvijek s njom možemo piti kao sa svježeg izvora. Aktualizirajući odlomak iz Evanđelja sv. Marka koje govori o znakovima koji će se dogoditi onima koji uzvjeruju, pojasnio je na što nas to Isus danas upozorava, te koju to vjeru od nas traži u konkretnom životu. Vjera nije neko tek puko mišljenje, nije puko poznavanje vjerskih istina, nije neki običaj, nego je ona osobna stvarnost susreta živoga uskrslog Krista sa svakim od nas, s okupljenom zajednicom. Ona se vidi u življenju našeg konkretnog života. Znakovi prisutnosti takve vjere u našem životu najbolje se pokazuju kada gdje smo najranjiviji. „Nebo je ono zbog čega se mi ovdje okupljamo, to je Radosna vijest, vrhunac onoga za čim svi čeznemo“, zaključio je mladomisnik fra Augustin te na kraju svima udijelio svoj mladomisnički blagoslov. Sin plehanskog kraja

Marjan Kljajić mladomisnika je darivao ručnim satom, da ga uvijek podsjeća na Plehan. Slavlje je uveličao zbor župe sv. Male Terezije iz Kutjeva, pod ravnanjem prof. Pile Miškića. Kako su zbog gužve na graničnom prijelazu na misu zakasnili hodočasnici dva autobusa iz Zagreba, posebno je misu za njih u kapeli Sv. Ive predvodio fra Ilija Jerković.

Gvardijan fra Anto zahvalio je svima koji su svojim prisustvom uveličali to slavlje, kao i one koji su sudjelovali u programu kroz Dane Plehana. Posebnu zahvalu uputio je župniku iz Punotovaca dr. Đurici Pardonu, nazvavši ga prorokom ovoga vremena, jer je toga mjeseca sa svojim vjernicima, od kojim su mnogi potomci s Plehana hodočastio na Plehan i slavio misu.

Svečano je bilo i na sam blagdan sv. Marka, u srijedu 25. travnja, kada je Plehan na svom studijskom putovanju posjetilo 34 đakona, pripravnika za svećeništvo: iz Zagrebačke i Zadarske nadbiskupije, Varaždinske, Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije, Murskosoboške biskupije, Vojnog ordinarijata u RH, Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba, Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM, Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša sv. Jeronima, Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, Hrvatske salezijanske provincije sv. Ivana Bosca i đakon Benediktinskog samostana sv. Kuzme i Damjana. Nakon molitve Večernje, koju uz đakone franjevce s Plehana i vjerni puk predvodio dr. Josip Šimunović, ravnatelj Nadbiskupijskog pastoralnog instituta iz Zagreba i voditelj Đakonske pastoralne godine, slijedilo je druženje uz večeru. Tijekom večere gardijan fra Anto i župnik vikar fra Franjo Dalibor Stjepanović priredili su za đakone tombolu na kojoj je glavna nagrada bila šargija. Osvojio ju je jedan bogoslov iz Slovenije, a fra Anto je đakonima poručio da poštuju šargiju – instrument i simbol toga kraja.

U četvrtak 26. travnja predstavljene su dvije knjige u izdanju Europske akademije Banjolučke biskupije: autora dr. Franje Komarice – Winfrida Gbureka – „Ljubav, Sila domišljatost, skidanje maski“ te knjiga „Prešućeni zločin“ – zbornik radova povodom 20. obljetnice progona Hrvata. O knjigama je govorio Frano Pitlović, voditelj studija Europske akademije Banjolučke biskupije, i Erdoan Katana, dopisnik radija „Slobodna Europa“ iz Banje Luke. Podršku i zahvalu domaćim franjevcima uputio je i biskup Komarica, koji je osim o svojim knjigama govorio i o trenutačnom položaju Hrvata katolika u Bosanskoj Posavini. U petak 27. travnja nakon večernje mise slijedila je multimedijalna prezentacija: Vjersko-kulturno središte Plehan, Idejni projekt zgrade samostana.

Relikvija bl. Miroslava Bulešića u Papinskom francuskom bogoslovnom sjemeništu u Rimu

Rim, 28.4.2018. (IKA) - Molitvenu pobožnost s čašćenjem relikvije blaženog Miroslava Bulešića u subotu 28. travnja u velikoj kapeli Papinskoga francuskog bogoslovnog sjemeništa u Rimu, posvećenog sv. Klari, predvodio je rektor sjemeništa Vincent Siret, a život i mučeništvo blaženog Miroslava te važnost njegova lika za francusko sjemenište predstavio je Mario Brkić, svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije na studiju u Rimu i pitomac navedene zajednice. Na pobožnosti su, osim odgojitelja, svećenika, đakona i bogoslova sjemenišne zajednice, bili prisutni i drugi vjernici kako francuske, tako i hrvatske nacionalnosti, među kojima i članovi zajednice Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima te ostali svećenici, bogoslovi, redovnici i redovnice kao i drugi studenti laici, koji su trenutačno na studiju u Rimu. Blaženikova relikvija izložena je na javno

čašćenje, a sjemeništu ju je, na molbu rektora Vincenta, darovao porečki i pulski biskup Dražen Kutleša.

Blaženi Miroslav Bulešić prvu je godinu svoga trogodišnjeg studija u Rimu (ak. god. 1939./1940.) proboravio upravo u toj zajednici, te je jedini od pitomaca te časne institucije, utemeljene 1853. godine, proglašen blaženikom. Hrvatski narod je tako, po Bulešićevu liku i djelu, postao značajnim dijelom duhovne baštine Papinskoga francuskog bogoslovnog sjemeništa u Rimu. Njemu u čast u prostorijama sjemeništa uređena je jedna kapelica u kojoj će na trajno čašćenje biti izložena relikvija, djelić smrtnoga tijela blaženoga Miroslava, čiji primjer vjernosti Bogu i Crkvi sve do predanja vlastitoga života u mučeništvu svijetli do naših dana.

Pobožnost blaženome Miroslavu Bulešiću na poseban način potaknuo je svećenik Mario Brkić, čijim je posredstvom i zalaganjem relikvija blaženika donesena u sjemenište, te su njegov kratki životopis i molitva prevedeni i na francuski jezik.

Hodočašće „Nikolinom Bosnom“

Vaš dolazak ima snažnu poruku vjernicima koji su opstali ovdje, da im kažete „niste sami, s vama smo u ovim teškim vremenima, da se borite sačuvati svoj identitet, ime, korijenje“, istaknuo kardinal Puljić

Tomislavgrad, 29.4.2018. (IKA) - Hodočasnici u organizaciji Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića iz Šibenika, u sklopu programa „Nikolinom Bosnom“ započeli su u subotu 28. travnja svoj višednevni hod zemljom misionarskoga djelovanja prvoga hrvatskog kanoniziranog sveca. Prva hodočasnička postaja bio je Tomislavgrad, kraljevski grad, ali i središte štovanja sv. Nikole u BiH. Euharistijsko slavlje u bazilici predvodio je rektor šibenskog Svetišta sv. Nikole Tavelića fra Ivan Bradarić, osvrnuvši se u propovijedi na misionarsko Tavelićevo djelovanje u Bosni. Napomenuo je kako je vrijeme sv. Nikole bilo teško, no i za naše se kaže da nije jednostavno: „U povijesti našega naroda uvijek se pokazalo da je Hrvat čovjek, onaj koji surađuje s Bogom, čovjek koji Bogu prepušta zadnju riječ. Stoga i naša situacija danas, naše nestajanje kao naroda, može biti prividno. Iza toga se pokreće novi zamah i novi život po našim molitvama i zagovoru sv. Nikole Tavelića, a posebno po snazi Onoga koji nas želi kao svoje svjedoke.“ Tijekom hodočasničkog dana, šibenska skupina pohodila je Svetište sv. Ive u Podmilačju, posjetila Jajce, te molila na grobu sluge Božjega Petra Barbarića u Travniku.

U nedjelju 29. travnja hodočasnici su imali zajednički susret u franjevačkom samostanu u Kraljevoj Sutjesci. Domaćini su im bili franjevci Bosne Srebrene, na čelu s provincijalom fra Jozom Marinčićem, koji im je govorio o razvoju štovanja sv. Nikole Tavelića u hrvatskom narodu. „Raduje me što ste obnovili štovanje sv. Nikole Tavelića u hrvatskom narodu, i što ste došli k nama u Bosnu. Nepravедno smo ga zapostavili. Možda su tome doprinos dale i nedaće koje su zahvatile hrvatski narod. No, i ovaj susret znak je da naš svetac nije zaboravljen“, rekao je. Hodočasnicima se pridružila i s. Kata Karadža, predsjednica Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i BiH koje je i pokrovitelj hodočašća.

U susretu u Kraljevoj Sutjesci sudjelovali su, uz hodočasnike iz Šibenika, vjernici iz Čakovca, Vinkovaca, Novog Marofa i Zagreba.

„Istinski sam radostan što vas danas vidim u ovoj katedrali“, rekao je u pozdravu hodočasnicima vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u sarajevskoj katedrali Srca Isusova. Upoznao ih je sa Stadlerovom godinom u Vrhbosanskoj

nadbiskupiji koja je proglašena uz 100. obljetnicu smrti prvoga vrhbosanskog nadbiskupa. Također je pohod Tavelićevih hodočasnika nazvao karikom u molitvenom lancu koji je Crkva u BiH pokrenula od Blagovijesti do kraja svibnja – molitvu krunice za naš narod u toj zemlji.

U središnjem događaju hodočašća, nedjeljnoj euharistiji koju je predvodio kardinal Puljić, koncelebrirali su: provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić, provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Josip Blažević, generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić, kancelar Šibenske biskupije don Joso Palić, rektor Svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku fra Ivan Bradarić, te svećenici pratitelji hodočasnika iz Zagreba, Čakovca, Novog Marofa i Vinkovaca. Pjevanje je animirao zbor Svetišta sv. Nikole Tavelića iz Šibenika.

Kardinal Puljić na početku propovijedi izrazio je priznanje fratrima koji su sačuvali vjeru u narodu i u vrijeme turske vladavine. No, važna je i obitelj kao Crkva u malom koja je sačuvala vjeru. Spomenuo je ratove i nevolje XX. stoljeća, osobito komunizam, te izrazio divljenje kako su ljudi u komunizmu bili hrabri svjedočiti vjeru. No, i danas to svjedočenje vjere smatra važnim, jer ono što se u ratu nije protjeralo oružjem, sada se protjeruje politikom. Zato kažem da vaš dolazak ima snažnu poruku vjernicima koji su opstali ovdje, da im kažete 'niste sami, s vama smo u ovim teškim vremenima, da se borite sačuvati svoj identitet, ime, korijenje'. Pružate bratsku ruku Crkvi na našem prostoru. No, ovo je prevažno i za vas. Ako nas ne bude, ne vjerujem da ćete i vi opstati."

Održana treća nacionalna konferencija o pastoralu mladih u BiH

Pod nazivom „Crkva i mladi uoči sinode“

Banja Luka, 29.4.2018. (IKA/KTA) - Treća nacionalna konferencija o pastoralu mladih u Bosni i Hercegovini, koja nosi naziv „Crkva i mladi uoči sinode“, otvorena je u petak 27. travnja u zgradi Ordinarijata u Banjoj Luci.

Trodnevna konferencija, koja je okupila 50 sudionika diljem Bosne i Hercegovine da bi diskutirali, razmjenjivali iskustva i ideje na temu „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja“, započela je euharistijskim slavljenjem u banjolučkoj katedrali Sv. Bonaventure koje je predvodio predsjednik Odbora za mlade pri Vijeću za laike Biskupske konferencije BiH mons. Marko Semren, banjolučki pomoćni biskup.

Nakon mise uslijedilo je službeno otvaranje konferencije. Pozdravnu riječ u ime Organizacijskog odbora uputio je voditelj Ureda za mlade BK BiH i ravnatelj Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ prof. dr. Šimo Maršić. Vlač. Maršić naglasio je ulogu mladih u izgradnji Crkve a tako i Bosne i Hercegovine te istaknuo da je cilj sinode da biskupi i oni koji su odgovorni u radu s mladima čuju mlade i njihove ideje kako bi što vjerodostojnije i plodonosnije svjedočili Božju prisutnost u svijetu.

Sudionicima konferencije potom se obratio biskup Semren koji je izrazio zadovoljstvo zbog dobrog odaziva sudionika. Posebno se usredotočivši na pitanje vjere, razlučivanja i poziva, naglasivši da ovom Sinodom Crkva želi iznova potvrditi vlastitu želju da susretne, prati i brine se za svakog mladog čovjeka, bez iznimke.

U subotu 28. travnja program je počeo misom koju je predslavio banjolučki biskup Franjo Komarica. U prigodnoj propovijedi biskup Komarica potaknuo je mlade da svojim životom pokažu svijetu zauzeto svjedočenje kršćanskih vrijednosti i tako svijetu daju odgovor na Filipovo pitanje „Pokaži nam Oca“.

U radnom dijelu nacionalne konferencije uslijedilo je predavanje fra Antonija Šakote, duhovnog asistenta FRAMA-e Hercegovina, koji je predstavio predsinodalni dokument pape Franje, naglasivši potrebu za mladim prorocima u današnjem svijetu. Uslijedio je rad po grupama, na kojima su mladi odgovarali i promišljali o pitanjima koje je fra Antonijo istaknuo iz predsinodalnog dokumenta. U popodnevnom dijelu sudionici konferencije obišli su vjerske, kulturne i obrazovne institucije Banjolučke biskupije. Drugo predavanje održao je vlč. Šimo Maršić o temi „Načelo Utjelovljenja - temelj pastorala mladih“. Bitna značajka Utjelovljenja je da je Bog izišao iz svoga božanstva da bi krenuo u susret čovjeku, potaknuvši svakoga od budemo na taj način inicijatori pastoralnog djelovanja, posebno među mladima.

Na večeri, sudionicima konferencije pridružio se i apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini nadbiskup Luigi Pezzuto, koji je zajedno s biskupom Semrenom, nakon večere, sudjelovao na molitvi i klanjanju pred Presvetim za uspjeh sinode za mlade koja će se održati u listopadu 2018. godine.

Posljednji dan konferencije, u nedjelju 29. travnja, održan je plenum na kojem su doneseni zaključci konferencije gdje su mladi zajedno sa svojim svećenicima objavili Proglas, koji je jednoglasno prihvaćen. Na samom zatvaranju nuncij Pezzuto još je jednom naglasio da prioritet pastoralnog djelovanja u BiH mora biti upravo rad s mladima te da formacija mladih treba imati svoj kontinuitet u župnim zajednicama i školama.

U završnom govoru, kojim je i zatvorena konferencija, biskup Semren istaknuo je: „Dragi mladi, ovih dana nas je okupio u ovo zajedništvo Duh Sveti, Duh Isusa Krista uskrsla kako bismo u zajedništvu s Njim slavili i zajedništvo Crkve u Bosni i Hercegovini prigodom III. Nacionalne konferencije mladih BK BiH s temom Crkva i mladi uoči sinode za mlade u Biskupskom ordinarijatu Banjolučke biskupije. Mladi u današnje vrijeme od Crkve traže razumijevanje i blizinu. Govorili smo o mladima ovih dana u svjetlu pripreme za Sinodu o mladima u listopadu tekuće godine. Slušali smo i mlade koji su „govorili o sebi“: svojim rječnikom, svojim entuzijazmom i svojom osjetljivošću. Sinoda mladih, vjera i razlučivanje zvanja nije samo „o mladima“, nego „za mlade“. Što se tiče svijeta mladih, kako je istaknuto u dokumentu za pripremu, „Crkva je odlučila pitati se kako pratiti mlade da prepoznaju i prihvate poziv na ljubav i na život u punini i isto tako zatražiti od samih mladih da joj pomognu identificirati danas najučinkovitije načine da naviješta Radosnu vijest“. Molili smo i za našu domovinu BiH, za mlade i sve njezine stanovnike kako bismo mogli razlikovati duhove i živjeti po Božjim zakonima, istaknuo je biskup, dodajući da „mladost ne znači pasivnost, nego ustrajan trud u dostizanju važnih ciljeva, pa i uz visoku cijenu; mladost ne znači zatvarati oči pred teškoćama, već odbacivati kompromise i osrednjost; mladost ne znači bijeg i udaljavanje, već nastojanje oko solidarnosti sa svima, osobito s najslabijima. Crkva računa na vas, jer ste spremni i sposobni za još veće pothvate i za još plemenitije žrtve. Zato od vas tražimo da se ne odvajate jedni od drugih, nego da uvijek budete jedni s drugima, kako biste uživali u ljepoti bratskoga zajedništva i u djelotvornosti vaših nastojanja, razlikujući duhove“.

Posljednji dan konferencije misu u banjolučkoj katedrali predslavio je nuncij Pezzuto, koji je sudionicima poručio da Isus vjerno čuva i drži svoje obveze, istaknuvši da: „On nikada ne napušta trsa, jer je On dobra loza. Možemo li i mi za sebe isto reći? Jesmo li dobri trsovi, jako angažirani i motivirani da ostanemo ujedinjeni s lozom?“

Kroz sva tri dana na misama, pjesmom i molitvom su sudjelovali članovi zbora FRAMA-e Petrićevac.

Inozemne vijesti

Greg Burke održao brifing o susretu Vijeća kardinala

Vatikan, 25.4.2018. (IKA) - Ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke održao je 25. travnja popodne brifing povodom XXIV. sastanka kardinala savjetnika s papom Franjom.

Sjednice Vijeća kardinala održavale su se kroz tri dana: od ponedjeljka 23. do srijede 25. travnja. Svi su članovi Vijeća bili prisutni, osim kardinala Georgea Pella. Kardinal Reinhard Marx bio je odsutan u ponedjeljak. Sveti Otac nije bio prisutan u srijedu ujutro zbog opće audijencije.

Veliki dio radova Vijeća bio je posvećen ponovnom čitanju nacrtu nove apostolske konstitucije Rimske kurije. Na kraju izrade nacrtu, za što će trebati neko vrijeme, kardinali će odobriti tekst koji će biti predan Svetom Ocu za daljnje konzultacije i konačno odobrenje.

Među različitim temama koje će sadržavati novi dokument, od kojih su mnoge već u velikoj mjeri raspravljane na prethodnim sjednicama Vijeća kardinala, neke su od posebne važnosti: Rimska kurija u službi Svetoga Oca i partikularnih Crkava; pastoralni karakter aktivnosti Kurije; osnivanje i funkcioniranje Trećeg odjela Državnog tajništva; naviještanje evanđelja i misionarski duh kao perspektiva koja karakterizira djelovanje cijele Kurije.

Kardinal Sean O'Malley sudionike Vijeća upoznao je s mnogobrojnim naporima koji se u čitavom svijetu poduzimaju za zaštitu djece i ranjivih odraslih osoba. Tijekom nedavnoga plenarnog sastanka, Papinsko povjerenstvo za zaštitu maloljetnika slušalo je svjedočenja novoizabраниh članova, koji dolaze iz Brazila, Etiopije, Australije i Italije. Također je održan sastanak s članovima „Survivor Advisory Panel” iz Velike Britanije. Kardinal je naglasio veliku predanost i veliku kompetentnost članova Povjerenstva koji vrlo dobro predstavljaju raznolikost svjetskih kultura. Također je ponovio prioritet da se kreće od iskustva ljudi, da se nastavi slušati žrtava i prihvaća njihova iskustva.

Kardinali su slušali izvješće mons. Lucia A. Ruiza, tajnika Tajništva za komunikaciju, koji je upoznao Vijeće s trenutnim stanjem reforme vatikanskog komunikacijskog sustava.

Sljedeći sastanak kardinalskog vijeća održat će se od 11. do 13. lipnja ove godine.

Braća blizanci slave 60 godina svećeništva

Sydney, 26.4.2018. (IKA) - Braća blizanci koji žive u Australiji Patrick i John O'Neill ovih dana slave 60 godina svećeništva, prenosi agencija CNA. Svoje su duhovno zvanje spoznali već kao djeca. Danas imaju 86 godina. Za svećenike su zaređeni 1958. godine u samostanu redovnika redemptorista u Ballaratu (Victoria). Obojica su studirali u Rimu i bili su više od 20 godina razdvojeni. Patrick je bio učitelj i misionar u Australiji, dok je John bio misionar u Africi. Godine 2007. John se teško razbolio i vratio se u Rim. Patrick ga je pronašao u Rimu i zajedno su se vratili u rodnu Australiju. Danas ponovno žive, mole i rade zajedno u svojoj redovničkoj zajednici u samostanu redemptorista u Kogarahu u predgrađu Sydneya. Na protekli svećenički i redovnički vijek kažu da su mogli osjetiti da ih Bog u životu vodi.

Izjava biskupije Gurk-Klagenfurt u povodu ovogodišnje središnje komemoracije bleiburških žrtava

Klagenfurt, 26.4.2018. (IKA) – U povodu obilježavanja Bleiburške tragedije biskupija Gurk-Klagenfurt objavila je 23. travnja izjavu za javnost. U izjavi, koja je u cijelosti objavljena na mrežnim stranicama te biskupije, ističe se da se Crkva u Koruškoj jasno i odlučno distancira od svih krajnje desničarskih i fašističkih javnih skupova u okruženju spomena na mrtve. Slavljenje mise na privatnome zemljištu, koja se slavi u okviru ovog spomena na mrtve, odgovara crkveno-pravnim propisima te u proteklim godinama nije ni dala povod za kritiku, istaknuto je u izjavi. „Kako bi također osigurala da prostorno i vremensko okruženje mise, kao i molitva za mrtve i procesija, ne pruže povod za kritike”, biskupija Gurk-Klagenfurt propisala je određene konkretne uvjete, s kojima je upoznala Hrvatsku biskupsku konferenciju, a radi se o zabrani političkih govora u okviru mise – od početka euharistije do završnoga blagoslova, zabrani nošenja političkih oznaka, zastava, plakata i transparenata, odora i odjeće koja slična odore i s inkriminirajućim sadržajem, a zabranjeno je i postavljanje štandova i točenje alkohola.

Odgovornima u Crkvi u Hrvatskoj pismeno je priopćeno da je pridržavanje ovih smjernica uvjet kako bi se i ubuduće mogao dati pristanak za slavljenje mise, navodi se u izjavi biskupije Gurk-Klagenfurt, te se ističe da za cjelokupnu manifestaciju vrijede austrijski zakoni koji se moraju poštovati. Te je uvjete Dušobrižništvo za Hrvate u inozemstvu koje je zajedno s Hrvatskom katoličkom misijom u Klagenfurtu organizator liturgijskoga dijela proslave, u suglasju s Počasnim bleiburškim vodom, prihvatilo.

Komentirajući izjavu glasnogovornik Austrijske biskupske konferencije Paul Wuthe u izjavi za ORF istaknuo je da su biskupija Gurk-Klagenfurt kao i Austrijska biskupska konferencija izrazile zabrinutost zbog posljednjih godina rastuće tendencije da ispadi različitih fašističkih skupina prekrivaju godišnje hrvatsko misno slavlje za vojnike na Bleiburgu. Te skupine skreću pozornost s onoga što je bitno – „kršćansko sjećanje, misa za poginule po želji njihovih rođaka”, rekao je Wuthe, podsjećajući u tom kontekstu na riječi nadbiskupa Đure Hranića koji je prošle godine predvodio misu u Bleiburgu.

Ovdje se ne radi o „ustaškom susretu” nego o misi i kršćanskome sjećanju na „žrtve koje bezimene leže u zemlji ovdje ili drugdje”, istaknuo je Wuthe. Hrvatski vjernici vide Bleiburg kao mjesto žalovanja i spomena „onoga o čemu je desetljećima u nekadašnjoj Jugoslaviji bilo zabranjeno govoriti”. Imati mjesto žalovanja „kršćanska je i ljudska potreba”, posebno u vidu okolnosti u kojima su žrtve nakon marša smrti na kraju rata 1945. ubijene. Ono što brine Crkvu jest da su „te komemoracije bile politički zloupotrijebljene, a što se ne smije događati”, rekao je Wuthe, dodajući da austrijski biskupi stoje iza izjave biskupije Gurk-Klagenfurt. „Svima je jasno da žele duhovo slavlje, spomen na mrtve, ali ne i političku instrumentalizaciju”, istaknuo je glasnogovornik Austrijske biskupske konferencije.

Samo civilizacija ljubavi može dati dušu svijetu

Papa s članovima 32. generalnoga kapitula braće sv. Gabriela i članovima njihove monfortanske obitelji

Vatikan, 27.4.2018. (IKA) - Prigoda je prisjetiti se, zahvaliti i vratiti se na temelje koje je prije više od 300 godina postavio sveti Ljudevit Marija Grignon Montfortski, čiju obljetnicu smrti obilježavate sutra, prisjetiti se temelja kojima je također o. Gabriel Deshayes dao novi poticaj, rekao je 27. travnja papa Franjo u Vatikanu članovima 32. generalnoga kapitula braće svetog Gabriela i članovima njihove monfortanske obitelji, prenosi Radio Vatikan. Jedan od tih temelja je Božja riječ koju treba neprestano razmatrati, kako bi se utjelovila u životu i oblikovala vaše misli i geste po uzoru na Kristove. Drugi je temelj mudrost, njezina ljubav i neprestano istraživanje, nadahnjivali su svetog Ljudevita. Da bi je zadobili, pozivao je na slušanje Boga s poniznim podlaganjem; pozivao je djelovati u Njemu i po Njemu ustrajno i vjerno; naposljetku da bi zadobili svjetlost i potrebnu ljubaznost kako bismo mogli drugima nadahnjivati mudrost punu ljubavi i voditi ih u život vječni. Provedeći u praksi te savjete moći ćete izabirati posebne izazove koji su uvijek prilika za zajednički ponovni polazak od Krista i svetog Ljudevita Marije Girgniona Montfortskoga, rekao je Papa.

Tema koju ste izabrali: „Bratski život i zajednička dimenzija monfortanskog poslanja“ namjerava smjestiti vaše poslanje u naš svijet označen individualizmom i globalizacijom, potrošačkim navikama, učinkovitošću i prividom, da bi bili prisutni u njemu kao zapaljene duše, pokrenute Duhom i koje žive od mudrosti. Po svetom Ljudevitu, to je jedino bogatstvo koje je sposobno da nas nauči živjeti. To je apel svakome od vas i vašem poslanju kao odgojitelja. On se oslanja na sigurnost ljepote života, besplatnog dara Božjega i na nadu da je moguć razvoj života sve do punine milosti zahvaljujući povećanju ljubavi koja ujedinjuje sve dimenzije osobe. Ta se povezanost gradi svaki dan u molitvi, u poslušnosti Duhu Svetom, u vjernosti vašim Pravilima i u ljubavi koju živite. Savršen primjer za nasljedovanje je Djevica Marija, i kao što ističu vaše Konstitucije potpuno posvećenje Isusu po Mariji temeljni je put marijanskog života članova vašeg Instituta, naglasio je papa Franjo.

Zajednički život, kako ga opisuju Djela apostolska, sam po sebi daje svjedočanstvo, on privlači, evangelizira svaki dan i zarazan je. Oni koji nas gledaju kako živimo, osjetljivi su na naš način kako živimo, na naše prihvaćanje različitih gledišta, na naše suočavanje s napetostima, na naše rješavanje napetosti, te na našu ljubav i poniznost. U vašim zajednicama ili radnim apostolskim skupinama, zajedništvo treba poticati svakoga da bude na raspolaganju Duhu, zaboravljajući na sebe samoga. Prelazak iz zajedničkog života u bratski život može učiniti svakodnevni hod ugodnijim i radosnijim. Pažnja prema bratu koji je pokraj nas, kao i dijalog podupiru zajedništvo u različitosti. U sadašnjoj duhovnoj krizi koja rađa tjeskobu i žalost zbog gubitka smisla života, pozivam vas da oblikujete zajednice koje će biti otvorene, u kojima je lijepo živjeti, pokazujući osobito mladima radost zbog nasljedovanja Krista i odgovora na Njegov poziv. Da oni osjete kako ih se sluša bez predrasuda, da se osjete priznatima i vrednovanima, kako bi s oduševljenjem mogli dati darove koje im je Bog darovao za dobro svih, naglasio je papa Franjo.

„Ljubite srcem i rukama“ - to je misao koja sažima ono što vi želite živjeti i prenositi. Samo „civilizacija ljubavi“ može dati dušu našem globaliziranom svijetu koji je žrtva stalnih promjena. Zahvaljujući vašoj karizmi koju ste živjeli predano i mudro, možete biti svjetla koja stavljaju na vidjelo evanđeosku oznaku odgojnog poslanja. Evanđelje nas

nanovo šalje životu i djelovanju na svim područjima. Razmatrajući ga pod tim vidikom, ono će moći zaštititi život i odgojiteljsko poslanje vaše zajednice.

Učimo od Isusa, utjelovljene mudrosti, kako prihvaćati drugoga i tkati veze s njim, posebice ako je drukčiji, ako pripada drugoj kulturi, drugoj generaciji idući k srcu njegovih očekivanja i izražavajući svoju ljubav konkretnim gestama suosjećanja, međusobnog dijeljenja, po cijenu rizika, kao što sam pozvao u pobudnici Radost evanđelja. Tako će izazovi prenošenja vjere i zajedničkog života moći biti prihvaćeni kreativno putem pedagogije, odgojnog i društvenog projekta ustanova. U središtu su vašeg poslanja uvijek bili siromašni i doseljenici. Nastavite im pomagati i biti nositelji njihove budućnosti kako bi mogli zauzeti svoje mjesto u društvu. Neka svi drugi instituti monfortanske obitelji, zajedno s ocima monfortancima, kćerima mudrosti i braćom svetog Gabrijela shvate svoje poslanje pod vidikom karizme svetog Ljudevita Marije Grigniona Montfortskoga, potaknuo je Sveti Otac i zaključio: Neka se njihova dragocjena djelatnost usmjeri osobito na one koji su vrijedni na drukčiji način; na one koji ne vide, ne čuju, na siročad, na djecu s ulice, te na one koji su lišeni materijalnih dobara i ljubavi, osobito u zemljama u razvoju.

Papa: Nadvladati predrasude u liječenju bolesnih

Vatikan, 28.4.2018. (IKA) - Kada vidim predstavnike različitih kultura, društava i religija koji su ujedinili svoje snage, kako pokušavaju zajednički razmišljati i zauzimati se u korist onih koji trpe, radujem se jer je ljudska osoba mjesto susreta i jedinstva. U stvari, pred problemom ljudskog trpljenja potrebno je znati povezivati osobe i ustanove nadilazeći predrasude kako bi se njegovala briga i napor svih u korist bolesnih osoba, rekao je 28. travnja papa Franjo, primajući sudionike Međunarodne konferencije koju je organiziralo Papinsko vijeće za kulturu, prenosi Radio Vatikan.

Svim vatikanskim ustanovama koje su u suradnji sa spomenutim Vijećem organizirale tu konferenciju, Papa je zahvalio i istaknuo: „Problematika konferencije može se sažeti u četiri pojma: preduhitriti, obnoviti, liječiti i pripremati budućnost. Sve smo više svjesni činjenice da bi se mnoga zla mogla izbjeći kad bi bilo veće pažnje na način života koji prihvaćamo i na kulturu koju promičemo. Preduhitriti znači imati dalekosežan pogled usmjeren na ljude i na okoliš u kojem žive. To znači misliti na kulturu ravnoteže u kojoj nam svi važni čimbenici – obrazovanje, fizička aktivnost, dijeta, zaštita okoliša, poštivanje pravila zdravlja koja proizlaze iz vjerskih praksi, rana i ciljana dijagnostika te drugi - mogu pomoći živjeti bolje i manje opasnije za zdravlje. To je osobito važno kada mislimo na djecu i mlade koji su sve više izloženi rizicima bolesti povezanih s radikalnim promjenama moderne civilizacije“, rekao je Sveti Otac i nastavio: „Dosta je pogledati na utjecaj koji imaju na zdravlje čovjeka pušenje, alkohol ili toksične čestice koje se ispuštaju u zrak, u vodu i na tlo. Visoki postotak tumora i drugih zdravstvenih problema odraslih mogu se izbjeći putem preventivnih mjera koje se usvajaju u djetinjstvu. Međutim, to zahtijeva globalno i neprestano djelovanje koje ne može biti povjereno društvenim i državnim ustanovama, nego traži zauzimanje svih. Hitno je, stoga, potrebno raširiti najveću osjetljivost među svima za kulturu prevencije kao prvog koraka zaštite zdravlja“.

Osim toga, moramo istaknuti veliki napor znanstvenog istraživanja usmjerenog prema otkriću i širenju novih oblika liječenja, osobito kada se radi o delikatnom problemu rijetkih bolesti, autoimunih, neurodegenerativnih i mnogih

drugih. Posljednjih godina napredak u istraživanju stanica i na području regenerativne medicine, omogućio je postizanje novih ciljeva u tehnici popravljivanja tkiva i eksperimentalnih terapija, otvarajući važno poglavlje u znanstvenom i ljudskom napretku koji je na vašem kongresu bio sažet u dva pojma: popraviti i liječiti. Više će biti raširena naša zauzetost za istraživanje, što više te dvije dimenzije postanu važne i učinkovite, omogućavajući da se odgovori na prikladan način, koji je jasniji i prilagođeniji potrebama bolesnih osoba. Znanost je moćno sredstvo kako bi se bolje shvatilo bilo prirodu koja nas okružuje bilo ljudsko zdravlje, napomenuo je Papa i primijetio: „Naše znanje napreduje i s njim se povećavaju sredstva i preciznije tehnologije koje omogućavaju ne samo promatranje najintimnije strukture živih organizama, uključujući i ljude, nego upravo mogućnost da se zahvati u njih na tako dubok i precizan način sve do toga da je moguće promijeniti sam naš DNK. U tom je kontekstu temeljno da se poveća naša svijest o etičkoj odgovornosti u odnosu na čovječanstvo i okoliš u kojem živimo“.

Premda Crkva priznaje svaki napor istraživanja i primjenu usmjerenu na liječenje osoba koje trpe, podsjeća također da treba poštovati temeljno načelo da nije sve što je tehnički moguće ili izvedivo, ujedno etički prihvatljivo. Znanost kao svaka druga ljudska djelatnost zna da ima ograničenja, koja mora poštovati radi dobra samog čovječanstva, i potrebu za smislom etičke odgovornosti. Istinska je mjera napretka, kako podsjeća blaženi Pavao VI., ona koja razmatra dobro svih ljudi i čitavog čovjeka.

Ako želimo pripremiti budućnost osiguravajući dobro svake ljudske osobe, moramo djelovati toliko osjetljivije koliko sredstva koja su nam na raspolaganju postaju moćnija, naglasio je papa Franjo i potaknuo: „To je naša odgovornost prema drugima i svim ljudima. U stvari, treba razmišljati o zdravlju čovjeka u širem kontekstu, promatrajući ga ne samo u odnosu na znanstveno istraživanje, nego i u odnosu na našu sposobnost očuvanja i zaštite okoliša, i na potrebu za razmišljanjem o svima, osobito o onima koji žive društvene i kulturne nevolje koje čine oskudnim zdravstveno stanje i pristup liječenju“.

Misliti na budućnost, dakle, znači poduzeti put koji je označen dvostrukim djelovanjem, naglasio je Papa i objasnio: „Prvo je usidreno u interdisciplinarno otvoreno promišljanje koje uključuje razne stručnjake i ustanove, te omogućava uzajamnu razmjenu znanja; drugo je sastavljeno od konkretnih pothvata u korist onih koji trpe. Oba ta djelovanja moraju uskladiti i povezati svoje napore i ideje, te biti sposobni uključiti različite zajednice: znanstvenike i liječnike, pacijente, obitelji, stručnjake za etiku i kulturu, vjerske vođe, filantropie, predstavnike vlada i poslovnog svijeta“.

Posebno mi je drago da je taj proces već u tijeku i da ta inicijativa na razini ideja već ujedinjuje mnoge za dobro svih, rekao je Sveti Otac i zaključio: „Potičem vas da odvažno i odlučno nježete ideale koji su vas okupili i koji već pripadaju vašem akademskom i kulturnom hodu“.

Izjava ravnatelja Tiskovnog ureda Svete Stolice

Vatikan, 1.5.2018. (IKA) - Sveta Stolica primila je na znanje odluku pravosudnih tijela u Australiji u vezi s kardinalom Georgeom Pellom, navodi se u izjavi ravnatelja Tiskovnog ureda Svete Stolice Grega Burkea od 1. svibnja. Prošle godine, Sveti je Otac odobrio kardinalu Pellu dopust kako bi se mogao braniti od optužbi koje mu se stavljaju na teret. Ta odluka ostaje i dalje na snazi, dodaje se u izjavi.

Papa: Šutnja je preduvjet svake komunikacije

Na blagdan sv. Josipa radnika Papa primio u audijenciju vodstvo i djelatnike dnevnika „Avvenire“ u prigodi pedesete obljetnice izlaženja lista

Vatikan, 1.5.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 1. svibnja u audijenciju vodstvo i djelatnike dnevnika „Avvenire“ i članove njihovih obitelji u prigodi pedesete obljetnice izlaženja lista, javlja agencija SIR. Na blagdan svetoga Josipa radnika Papa je u svome obraćanju podsjetio da je Josip čovjek šutnje. „Na prvi bi se pogled moglo činiti da je antiteza komunikatora. Naprotiv, samo prigušivanjem buke svijeta i vlastitog brbljanja moguće je slušanje, što je preduvjet svake komunikacije“, rekao je Sveti Otac. Osim što je „pravedan čovjek“ i „čuvar“, Josip je odgajatelj koji – ne tražeći ništa za sebe - postaje otac zahvaljujući svome biću, svojoj sposobnosti da prati, da oplemenjuje život i prenese na druge jedan posao. Znamo koliko je važna ova posljednja dimenzija, uz koju je vezan današnji blagdan. Upravo uz rad je naime usko vezano dostojanstvo osobe: ne uz novac, vidljivost ili moć, već uz rad, primijetio je Papa.

I kao Crkva izloženi smo utjecaju kulture žurbe i površnosti: više no iskustvu pridaje se važnost onom što je neposredno, pri ruci i može se odmah konzumirati. Slijedeći primjer Sv. Josipa mora se „vratiti osjećaj zdrave, mirne i strpljive sporosti“. „Za nas, tišina podrazumijeva dvije stvari: s jedne strane, ne izgubiti kulturne korijene, ne dopustiti da propadnu. S druge strane, Crkvi koja živi od kontemplacije Kristova lica nije teško prepoznati ga u lice čovjeka. I to je lice za nju izazov, pomaže joj prevladati kratkovidnost, izobličenja i diskriminacije.“ „Dijalog - istaknuo je Papu - pobjeđuje sumnju i strah, dijalog povezuje i stvara odnose, razvija kulturu uzajamnosti. Crkva, dok se postavlja kao graditeljica dijaloga, dijalogom biva očišćena i potpomognuta u samom razumijevanju vjere“.

Prilog dokumenti

Krštenje – snaga pobjede nad zlom

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 25. travnja 2018. – Papin apel

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo s razmišljanjem o krštenju, uvijek u svjetlu Riječi Božje.

Evangelje je to koje osvjetljava kandidate i potiče prihvaćanje vjere: „Krštenje je na osobit način 'sakrament vjere', jer je sakramentalni ulazu život vjere" (Katekizam Katoličke Crkve, 1236). A vjera je predavanje sebe samoga Gospodinu Isusu, kojeg se priznaje kao „izvor vode... koja struji u život vječni" (Iv 4, 14), „svjetlo svijeta" (Iv 9, 5), „život i uskrsnuće" (Iv 11, 25), kao što, i dan-danas, uče katekumeni koji se pripremaju za primanje sakramenata kršćanske inicijacije. Poučljivi Isusu, njegovu učenju i njegovim djelima, katekumeni ponovno proživljavaju iskustvo žene Samarijanke koja žeda za vodom života, čovjeka slijepa od rođenja koji je progledao, Lazara koji izlazi iz tame groba. Evangelje nosi u sebi snagu preobrazbe onih koji ga prihvaćaju vjerom, izbjavljajući ih od vlasti zloga kako bi naučili služiti Gospodinu s radošću i u novosti života.

Krsnom zdencu nikada ne pristupamo sami, već nas prati molitva cijele Crkve, kao što se podsjeća u litanijama svih svetih koje prethode molitvi egzorcizma-otklinjanja i pomazanju katekumenskim uljem prije krštenja. To su geste koje, još od drevnih vremena, jamče onima koji se pripreme za ponovno rođenje kao Božja djeca da ih molitva Crkve pomaže u borbi protiv zla, prati ih na putu dobra, pomaže im da se oslobode vlasti grijeha kako bi prešli u kraljevstvo Božje milosti. To je molitva Crkve. Crkva moli i moli za svakoga, za sve nas! Mi Crkva, molimo se za druge. Lijepo je moliti za druge. Koliko samo često nemamo hitnu potrebu i ne molimo. Ali moramo moliti, u jedinstvu s Crkvom, za druge: „Gospodine, molim te za one koji su u potrebi, za one koji nemaju vjere...". Ne zaboravite: molitva Crkve uvijek je na djelu. Moramo ući u tu molitvu i moliti za sav Božji narod i za one kojima trebaju molitve. Zato je katekumenski hod odraslih obilježen opetovanim egzorcizmima (otklinjanjima) koje izgovara svećenik (usp. KKC, 1237), odnosno molitvama u kojima se zaziva oslobođenje od svega što čovjeka odvaja od Krista i sprječava intimno jedinstvo s Njim. Za djecu također treba moliti da ih Bog oslobodi od istočnoga grijeha i posveti ih da se u njima nastani Duh Sveti (usp. Red krštenja, br. 56). Djeca. Moliti se za djecu, za njihovo duhovno i tjelesno zdravlje. To je način zaštite djece molitvom. Kao što Evangelja svjedoče, sam Isus se borio protiv zlođuha i izgonio ih kako bi očitovao dolazak Božjeg kraljevstva (usp. Mt 12, 28): njegova pobjeda nad vlašću zloga ostavlja slobodan prostor vladavini Boga koja donosi radost i pomiruje sa životom.

Krštenje nije čarobna formula, nego dar Duha Svetoga koji onima koji ga primaju daje moć „boriti se protiv duha zla", vjerujući da Bog „na svijet posla svoga Sina da odagna od nas moć sotone, duha zloće, čovjeka da tami otme i prenese u divno kraljevstvo tvoje svjetlosti" (usp. Red krštenja, br. 49). Znamo iz iskustva da je kršćanski život uvijek izvrgnut napasti, prije svega napasti da se odijeli od Boga, od njegove volje, od zajedništva s njim i da padne u zamke svjetovnih zavodljivosti. A krštenje nas priprema, daje snagu za ovu svakodnevnu borbu, čak i borbu protiv đavla koji – kao što kaže sv. Petar – kao lav traži da nas proždre i uništi.

Osim molitve, tu je zatim pomazanje prsiju uljem

katekumena, koji „primaju njegovu snagu da se mogu odreći đavla i grijeha, prije no što pristupe izvoru i rode se na novi život" (Blagoslov ulja, Predgovor, br. 3). Zbog svojstva ulja da prodire u tkivo tijela i njegova blagotvornog utjecaja na njega, antički su se borci običavali prije borbe namazati uljem da budu gipkiji i da lakše umaknu protivniku kad se nađu u klinču. U svjetlu tog simbolizma, kršćani iz prvih stoljeća uveli su mazanje tijela kandidata za krštenje uljem koje je blagoslovio biskup[1], kako bi tim „znakom spasenja" označili da moć Krista Spasitelj daje snagu u borbi protiv zla i da ga pobjeđuje (usp. Red krštenja, br. 105).

Teško je boriti se protiv zla, pobjeći od njegovih obmana, obnoviti snagu nakon naporene borbe, ali moramo znati da je cijeli kršćanski život borba. Moramo isto tako znati da nismo sami, da se Majka Crkva moli da njezina djeca, ponovno rođena na krštenju, ne podlegnu zamkama zla, nego ih pobjede snagom Kristova vazmenog otajstva. Ojačani uskrslim Gospodinom, koji je pobijedio kneza ovoga svijeta (usp. Iv 12, 31), i mi možemo s vjerom ponoviti riječi sv. Pavla: „Sve mogu u Onome koji me jača!" (Fil 4, 13). Svi možemo pobijediti, možemo nadvladati sve, ali s snagom koja dolazi od Isusa.

Pozdrav na hrvatskom jeziku

Radosno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a na poseban način delegaciju Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva branitelja Republike Hrvatske, zajedno s gospodom ministrima i ostalim dužnosnicima Oružanih snaga, Vojnog učilišta i Policije, u pratnji biskupa mons. Jure Bogdana. Dragi prijatelji, došli ste u Rim povodom dvadesete obljetnice osnutka Vojnog Ordinarijata u Republici Hrvatskoj. Neka Božji blagoslov bude uvijek nad vama i nad vašim obiteljima, kako biste mogli u povjerenju vam misiji donositi u društvo nadu i mir. Pozdravljam također hodočasnike iz Križevačke eparhije zajedno s Eparhom Mons. Nikolom Kekićem, kao i vjernike iz Đakovačko-osječke nadbiskupije. Neka milosrđe Božje bude vaša snaga u svakodnevnom radu! Od srca sve blagoslivljam! Hvaljen Isus i Marija!

Apel prigodom međukorejskog samita

Sljedećeg petka, 27. travnja, u Panmunjeomu će se održati međukorejski sastanak na kojem će sudjelovati čelnici dviju Koreja, gospodin Moon Jae-in i gospodin Kim Jong Un. Ovaj susret bit će pogodna prilika za pokretanje transparentnog dijaloga i konkretnog puta pomirenja i iznova pronađenog bratstva, kako bi se zajamčio mir na Korejskom poluotoku i u cijelom svijetu.

Korejskom narodu, koji žarko želi mir, jamčim svoju osobnu molitvu i blizinu cijele Crkve. Sveta Stolica prati, podupire i potiče sve korisne i iskrene inicijative za izgradnju bolje budućnosti, u znaku susreta i prijateljstva među narodima. One koji imaju izravne političke odgovornosti, molim da smognu hrabrost i postanu mirotvorci, te ih potičem da s povjerenjem nastave put započet za dobro svijetu. A budući da je Bog Otac svijetu i Otac mira, pozivam vas da uzdignete molitvu našem Ocu, Bogu, Ocu svijetu, za korejski narod, kako onih na jugu tako i onih na sjeveru.

Molitva Oče naš...

[1] Evo molitve blagoslova, koja izražava značenje toga ulja: „Bože, snago i zaštitu svoga naroda, ti si u stvor ulja stavio znak snage. Blagoslovi ovo ulje i katekumenima koji se

njime mažu udijeli jakost da prime božansku mudrost i jakost, dublje shvate Evanđelje Krista tvoga, velikodušno prihvate napore kršćanskoga života te postanu dostojni posinjenja i raduju se preporođenju i životu u tvojoj Crkvi": Blagoslov ulja, br. 21.

Naše zajedništvo s Kristom rađa ljubavlju prema bližnjima

Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba u nedjelju 29. travnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Riječ Božja, i na ovu petu vazmenu nedjelju, nastavlja nam pokazivati put i uvjete da bismo postali zajednica Uskrsloga. Prošle je nedjelje istaknut odnos između vjernika i Isusa Dobrog Pastira. Danas nam Evanđelje stavlja pred oči trenutak u kojemu se Isus predstavlja kao pravi trs te nas poziva da ostanemo ujedinjeni s njime da donesemo mnogo ploda (usp. Iv 15, 1-8). Trs tvori cjelinu sa svojim lozama i loze su plodne samo ako ostanu povezane s trsom. Taj je odnos tajna kršćanskog života i evanđelist Ivan ga izražava glagolom „ostati“, koji se u današnjem ulomku ponavlja sedam puta. „Ostanite u meni“, kaže Gospodin, ostati u Gospodinu.

Trebamo ostati s Gospodinom kako bismo pronašli hrabrost da izađemo iz sebe samih, iz svojih ugodnosti, iz svojih uskih i zaštićenih prostora te se otisnuli na otvoreno more koje čine potrebe drugih i dali maha svojem kršćanskom svjedočenju u svijetu. Ta hrabrost izlaženja iz sebe samih i okretanju potrebama drugih rađa se iz vjere u Gospodina Uskrsloga i sigurnosti da njegov Duh prati našu povijest. Jedan od najzreljih plodova koji se rađa iz našeg zajedništva s Kristom je naša predanost iskazivanju ljubavi svojim bližnjima, ljubeći druge samozatajno, sve do krajnjih posljedica, kao što je Isus nas ljubio. Djelatna ljubav vjernika nije rezultat strategija, nije plod izvanjskih pobuda, društvenih ili ideoloških zahtjeva, već se rađa iz susreta s Isusom i iz ostajanja u Isusu. On je za nas trs iz kojeg crpimo sok, to jest „život“ da donosimo u društvo drukčiji način življenja i ulaganja sebe samih koji posljednje stavlja na prvo mjesto.

Kada smo prisno povezani s Gospodinom, kao što su trs i loze čvrsto povezani i ujedinjeni među sobom, možemo donositi plodove novog života, milosrđa, pravde i mira, koji su plod Gospodinova uskrsnuća. To su činili sveti, oni koji su u punini živjeli kršćanski život i svjedočanstvo ljubavi, jer su bili prave loze Gospodinova života. Ali da bismo bili sveti ne moramo „biti biskupi, svećenici, redovnici ili redovnice. [...] Svi smo pozvani biti sveti živeći svoj život s ljubavlju i pružajući svoje svjedočenje u svojoj svakodnevici, gdje god da se nalazili“ (Apost. pob. Gaudete et exsultate, 14). Svi smo pozvani biti sveti; moramo biti sveti tim bogatstvom koje primamo od Gospodina uskrslog. Svaka je aktivnost – rad i odmor, obiteljski i društveni život, obavljanje političkih, kulturnih i gospodarskih dužnosti – svaka je aktivnost, bila mala ili velika, ako je živimo u jedinstvu s Isusom te sa stavom ljubavi i služenja prilika da živimo krštenje i evanđeosku svetost u punini.

Neka nam u tome bude na pomoć Marija, Kraljica svetih i uzor savršenog jedinstva sa svojim božanskim Sinom. Neka nas ona nauči ostati u Isusu, kao trsovi s lozom, i da se nikada ne odvajamo od njegove ljubavi. Ništa, naime, ne možemo bez njega, jer je naš život živi Krist, prisutan u Crkvi i svijetu.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre, jučer je u Krakovu blaženom proglašena Anna Chrzanowska, vjernica laikinja. Posvetila je svoj život liječenju bolesnika u kojima je gledala lice Isusa patnika. Zahvalimo Bogu za svjedočanstvo te apostolice bolesnih i trudimo se nasljedovati njezin primjer.

Pratim molitvom pozitivan ishod Međukorejskog sastanka na vrhu održanog prošlog petka i hrabru obvezu koju su preuzeli čelnici dviju strana da će ostvarivati put iskrenog dijaloga za Korejski poluotok bez nuklearnog oružja. Molim Gospodina da se nade za budućnost mira i bratskije prijateljstvo ne izjalove i da se ta suradnja nastavi i donese dobre plodove ljubljenom korejskom narodu i čitavome svijetu.

Protoklog tjedna kršćanska zajednica u Nigeriji ponovno je bila pogođena ubojstvom skupine vjernika, uključujući i dva svećenika: povjeravamo Bogu milosrđa tu braću da pomogne tim teško kušanim zajednicama da ponovno pronađu sklad i mir.

[...]

Draga braćo i sestre, preksutra, 1. svibnja u popodnevnim satima, na početku marijanskog mjeseca, hodočastit ću u svetište Majke Božje ljubavi. Molit ćemo krunicu, posebno za mir u Siriji i čitavom svijetu. Pozivam vas da mi se pridružite te da se tijekom čitavog mjeseca svibnja moli krunica za mir.

Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Priopćenje Komisije HBK „Iustitia et pax“

O arbitražnom sporu s Republikom Slovenijom i o održavanju usmene rasprave 2. svibnja o slovenskom zahtjevu za mišljenjem Europske komisije

Arbitražni spor oko određivanja granice već više godina opterećuje odnose između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, a osobito u posljednje vrijeme nakon što je Republika Hrvatska napustila kompromitirani postupak arbitraže te jednostranog nastojanja da se provede odluka Arbitražnog suda. U tom duhu smatramo da će i najnoviji zahtjev Republike Slovenije da se Europska komisija izjasni o tome da li Hrvatska odbijanjem primjene arbitražne odluke krši europsko i međunarodno pravo te potom moguća tužba pred sudom Europske unije, ukoliko ne dođe do implementacije presude arbitražnog suda, samo produbiti ovaj spor i udaljiti nas od mogućeg dogovora.

Polazeći, naime, od kršćanskih načela pravde i mira želimo podsjetiti da granice ne smiju dijeliti ljude nego ih povezivati u duhu otvorenosti i njegovanja dobrosusjedskih odnosa. Stoga se nadamo da će Europska komisija prepoznati napore Vlade Republike Hrvatske za dobrosusjedskim rješenjem ovog pitanja te podržati prijedloge koji pridonose uspostavi dijaloga. Mišljenja smo da kažnjavanje ribara, a jednako tako i ucjenjivanjem sprječavati kandidaturu Republike Hrvatske za članstvo u Organizaciji za europsku gospodarsku suradnju i razvoj, ne pridonosi uspostavi istinskog dijaloga i rješavanju problema.

Vjerna svom poslanju, ova Komisija stoga poziva, vjernike i javnost, hrvatsku i slovensku, da učine sve da se izbjegnu incidenti te ne dođe do daljnjeg trvenja između Hrvatske i Slovenije, kojih nikad nije bilo u povijesti. Vjerujemo da je sadašnje stanje moguće prevladati dobrom voljom, razgovorima dviju vlada, obraćanjem kompetentnim međunarodnim sudskim institucijama, ali i susretima predstavnika naših mjesnih Crkava, osobito u cilju povratka

na dobrosusjedske navade građana i mjesnih vlasti. Smatramo da Komisije „Iustitia et Pax“ naših dviju biskupskih konferencija ne bi smjele svojim pojedinačnim izjavama i reakcijama na njih dodatno produbljavati napetosti, nego da su pozvane pridonositi njihovu smirivanju, jačanju klime mirnog dijaloga te postupnog rješavanja svih spornih pitanja. Stoga, umjesto izlaženja u javnost svojom novom izjavom o određivanju granice između naših država, predlažemo i pozivamo Komisiju „Iustitia et Pax“ Slovenske biskupske konferencije da se mi članovi dviju Komisija uskoro susretnemo zajedno te da - u duhu istine – i sami pridonosimo miru i pravednosti, a osobito povratku povjerenja i uspostavi dobrosusjedskih odnosa.

U Đakovu, 29. travnja 2018.
mons. dr. Đuro Hranić, nadbiskup đakovačko-osječki,
predsjednik Komisije HBK „Iustitia et Pax“